

دشمنان را در نظر مبارکه اعظام کردند ، لذا حیات ایرانیا را محول به سایر مقامات دانسته بود ، در اینصورت بشرح حقیقت حال بوداخته عرض می نمایم
اولاً مطابق حقوق دول و عهود مصدقه و عقد اتفاق احیة دوس و انگلیس هیچ دولی به امور داخله ایران مداخله جبری فیتوازد نکند . جنبه این مطلب در مخالف سیاسی و باولنهای دول در آن وقته احیة ایران همان و دساً مذاکره و تجدید مطلع شد ، و دلیل حسی و شهودی آن است که در ظرف بیمه روزه احتلال و خون دزی ایران هیچ دولی پکنفر سرمایه هر نامی که ناشد به ایران سوق نکرد و مطلق مخواهد کرد
نایماً احاطه دشمنان واهظام ن شود ، چه تمام قوای شاه بیارت از هزار و شصدهزار سواره و چند قرق مشاق روسی است چندین بار سرباز را امر ترس واده اند سر از اطاعت پیچیده تسلیک ها را انداده اند که طور ارادت مسلم خود را نمی کشیم ،
خواهید فرمود که باین جمع قابل جه طور ملت را تاخت و تاز میکنند ، بلی مخالفت شیخ نوری و مجتبه تبریزی و امثال آن که بنام خدا و شریعت و اسناد به شایشان فتوای ائتلاف نمود و عرض مسلمین را داده ، مردم را سرت و مخالفین را جری ساخته که آنهم بیک حرکت فعل شایا و البان رفع میشود
شایا موالیان از قدرت قدس و جبروت خودتان بسیار غافل میباشد ، تمام مسلمان هندوستان و تھناز و ایران بوجب حقیقت راسخی که داوند مشبوع جوش خبرت و منتظر بیک حرکت آنحضرانند ، اسرار ز قوام اسلام و استقلال ایران بسته به آن است که در وسیده همین تکرار از هر قطه که مستبد رو به ایران حرکت و رفع دفع حامی استبداد را حکم و مردم را به اهانت و امداد اسلام و مسلمین دعوت فرمایند ، که با هزاران یقین و حس عینی قسم مبغوریم تا رسیدن حضرات بحدود ایران و شنی انتظام مخالفین گیریسته و تمام مسلمین و ایان بکف آماده حسن قبول خواهیدند . هیبت بقول عبرد نیاید قاعده کرد ، موقع فیلت و منکام انبات حجت است ، اگر آن حس مدافعت اسلام و قدرت منوی که از اعصار جند در آن وجودهای ارجند

پادشاه رؤوف اسلامیان (سلطان عبدالجید خان کیم) اعلان مشروطیت که مشبد احکام شریعت است دادند ، اسرار با کمال آزادی میتوان اظهار ماقضیع کرد (عموم ایرانیان)

﴿ تکراف جوایه حجج اسلامیه بحیث اشرف بایرانیان اسلامبول ﴾
﴿ ۱۸ نویز ۱۳۲۶ ﴾

جاءت ایرانیان . تکراف تشریف ماحوط و از مصائب واردہ ب اسلام والملمین و انتیخاف در کلام مجید الله هن اسد و هدم بیت الله و اخلاف نسوس و اعراض و اموال مساجین هباشت دشمن دین تمامآ مستحضر و متأسف ، ناکنون آنجه توائیم در جلوگیری از این ارتکابات فرو گذاری نکردم ، لیکن با این احاطه دشمنان دین میین تخلیص ساخته حالت ایران از جنگل امدادی غیر مأمول و معلوم است ، اسراره حفظ پیشه اسلام و حراست نوایس دین میین و دفع از نسوس و اعراض و اموال مسلمین معهدۀ معاشرت و عنایت بندگان اهلی حضرت اقدس حلیله سلطان للملمین السلطان عبدالجید خان تائی خازی ادام الله تعالیٰ ظله علی مفارق الملمن موکول و بحمد الله این بذل قند و عنایت حدبه آن دلت مقدس اسلام و مسلمین و احیا و حبات نازه بخشیده سریعه تکر و دعاگوئی گردید ، امیدی حز و عذایات کامله شاهانه نداریم ، تمام استظهارات مان بمحابه آن ذات اقدس و اصلاح کلیه مفاسد و احذاق حق مظلومین ایرانیان را از آن سده سنه بعون الله خواستگار و اشمول مراسم و عزایات کامله آن دلت اقدس نرو گذاری نداریم

الآخر محمد کاظم العزیزی - الآخر محمد حسین اطهریان - الآخر عبدالله المازندهان

﴿ تکراف ایرانیان اسلامبول ﴾
﴿ در جواب تکراف فوق اللذ کر ﴾
﴿ ه حجج اسلامیه بحیث اشرف ﴾
﴿ (۴ دی - ۱۳۲۶) ﴾

تکراف یائس آمیز حضرات زیارت ، چون حاطه

اقد الاخر موسى ان احمد قاضی شبستی
» جواب تکراف فوق از صحیح
» اسلامیه نجف اشرف
 مکرر جواب داده شده که اقدامات لازمه شده
 و مبتدء
» اینا

» غرب و حب ۱۳۴۶ از نجف اشرف
 هموم ابواییان و فقیم‌الله، متوجه آنکه از ناحیه
 سلطان‌المسائین دولت عالیه عنان ادام‌الله ظاهره‌العالی علی
 رؤس‌الاسلمین و جانشاید که رئیس‌ملت جناب آة
 سید عبدالقهرا اجازه و رخصت فرمایند وارد عراق
 بشود و در عتبات دها گوی ذات اقدس شاهانه باشد
 از اوضاع حاله ابوان برشاهم مسجل تکراف نمایند
 (سید علی تبریزی)

» تکراف حجۃ‌الاسلام زاده خراسانی از حرف
 (هموم ابواییان)

هموم ابواییان - اخبار ایوان از ما منقطع حالت
 حالیه طهران و تبریز و منتصبین را سریعاً اعلام
 (حجۃ‌الاسلام زاده خراسانی)

(جواب تکراف فوق از اسلامبول ۹ ربیع ۱۳۴۶)
 (آقای حجۃ‌الاسلام زاده خراسانی)

در تبریز نامروز به امر حاجی میرزا حسن مسند
 و امدادش پیشرفت - واره و حجم خان فرادرانی و سار
 ارزل تبریز دو هزار خانه و دکان خواب و یتیاچی
 نسوان مسلمه اسیر متعصبهن ، اقلاً دوهزار هزار مقتول
 و عجروح ستار خان حاصی ملت با بیفع صراوة نوب
 و سه هزار عجاهد ملی - ظلومین را مدافعته و اضرار و
 سواره را برآگنده نموده

بی‌وحش تکراف رسی دیور طهران ، عین الدوّه
 محمد الدوّه سپه‌دار خدار چهاری روایه تبریز شده و
 بجهة سابقة احوال طلامه ایشان مردم از خبر هنیت
 آنها متوجه و مصطرب و براییه ستار خان نیز ر
 اطراف امداد می‌رسد

در طهران بعضی وکلای ملت واکنه صد و بیست
 هزار محبوس ، چند غریبان را در حبس مسوم و
 مقتضد نفر منتصبین سفارتها ، اهالی پس از شلیمن

ودیعه کبریان است امر و ز بروز نکنده پس کی و کجا
 بکار خواهد آمد ، برجیزید یهیان حضرت پیغمبر را
 برستاری نماید ، و طیفه اسلام پناهی و فریضه مسلمان را
 بچای آرید ، هیچ سکولی از امر شناسه نماید ، هیچ
 مسیح از داره ندر نهایه نماید و ماند
 برجیزید و بکفارید مختلفین در سردارب استراحت
 بخواب غفلت مشغول باشند

برجیزید ارواح شهداء هام اسلامیت حیات ملیت
 ایرانیان . چشم امید به اقدامات فعل آنحضرات دارند
 و نصر خدا را رفیق می‌خواهند . دانسته باشید که بک
 ساعت مساجه شما موجب اضمحلال ایوان و فساد
 هفته‌هایه خواهد شد ، منتظر جواب قطعی
 (هموم ابواییان)

» جواب تکراف فوق از صحیح
» اسلامیه نجف اشرف

(هموم ابواییان)
 تا کنون هر گونه اقدامات که در ایجا نسبیه حده
 داشته کوئی نکرده و نخواهیم کرد و تکرافات دولت
 علیه و بظهر ان نموده انتظار جواب داریم ، هرگاه جواب
 مساعد فرید تکلیف را اطلاع میدهیم ملت غیور حل
 بر مساجه نکنده (میرزا حسین طهرانی)

(محمد کاظم خراسانی) (عبدالله مازندرانی)
» تکراف علایی اسلامبول

» بحیج اسلامیه نجف اشرف
 (۴ ربیع ۱۳۴۶)

توسط حجۃ‌الاسلام خراسانی مدظله‌العالی . جذابان
 حجۃ‌الاسلام دامت برکاتهم

برای سد بقایع ابوان سکنه ایضاً امر و ز استدعا
 نامه تکرافی نمودند . حس النکایف هر من می‌کنیم ،
 هرگاه جواب مساعد نیاید خدا نکرده اسباب توہین
 شرع و سلط اعتقد مردم فراهم ، و بهم جا سرات
 و و من نوع خواهد شد ، مؤکداً امدها مینهاد که بحال
 اسلام و اسلامیان وقت کنید . و در حضور پیغمبر
 داعیان را رو سفید فرمایند ، منتظر نیجه و جواب
 قطعی هستم . حفیظ عبد الرحیم طوفان - الاحقر محمد
 بن الحسین الحنفی - الواقع الحاج حبی شیخ هل -

نایبی مدنوی باو بخشید جناب ظاهر می شود که اینسته از کشق دو تقری گذشته، و جناب دانسته اند که ملت ایران درین صورت به نهان از عهدہ این خاصه پیرون نتوارد آمد، و صدور احکام مطافه هلت ایران آراث نجایه را کامل نتوارد بخشید

مل هرگاه معین و معلوم گردد که دولت روس قدرت از تجاوزات سری برداشت و ملت و دولت ایران را بخود و انگذارده نظر مجاهد اسلامیت که بین ما و دولت عهان است ناجد برای حفظ بیضه اسلام در ایران ما هم و جو عهود نایبات سلطان خواهیم گردید. تا ایرانیان به حفظ ملیت خود مقتدر گردد

درین تلگراف گویا رؤسای روحانی تا درجه تکلف شرعی خود را بیان گرده اند، و این التجاه نایبی است نسبیق،

آن بزرگوارت درین تلگراف بر متتجاوزین می فهمانند که حفظ بیضه اسلام بر هر مسلم واجب است عخالفین تباين مذهب دا در شیعه و سق مذهب پیشرفت مقاصد خود فراو نتوانند داد، و در صورت لا ملاجی ممکن است نایب از عهان هم بخواهند این تلگراف بر تمام علم ظاهر بدارد که ملت ایران اهم بر اینکه از ملیت هشت هزار ساله صرف نظر نتوارد خود از مذهب هزار و سیصد ساله خویش هم چشم نخواهد بوشید، و جون اندامات سری روس در ایران ملی این دو حیثیت شناخته می شد در حفظ حقیقت تأوی و قطع ایادي خارجه علماً اتحاد با عهان را هم راهی تصور نموده اند، ما این نوجه رؤسای روحانی شیعه را بنهان از سکوت هیچ انگلیسان هو تصرفات علی روس در برم ردن مشروطیت ایران می بنداریم، و این انقلاب عظیمی که امروزه در عوالم سیاست در متنه ایران پیش آمده و ممکن است منجر بمنکر هموی دول شود تبعیجه سکوت انگلیسان است، از حایه علی روس درباره شاه درین واقعیتیک پیش آمده است، و ما حق امر را نمیتوانیم با نهی خواهیم بنویسیم ولی پیش آمده امور سیاسی ایران را حلی سخت ملاحظه مینهایم، همین قدر میگوییم اگر دولت انگلیسان از حلقه پلیتیک خود باز نیاید، و روس را از تصرفات غیر مشروع بداخله ایران و حایه محمد علی میرزا بحسب معاهده که دارد

علان مشروطیت دولت علیه عهان متبیع سار ولايات مستعد شورش، سفرای اجانب گویا هوج ملوحت مبتدين از قبول متعیان متمذر، و متعصین ساق را حمایت والتجای مات را به پیشوایان خود شان محول، چون تلگرافات ایران تحت توصد است اعمال از هرس نظم بحجج اسلام محروم جنایجه تلگرافات بحضور حجج اسلام عرض شده مروز نخات ایران و قوام اسلام منحصر بر آن است که فوراً بعض قبیل جمهة اصلاح مقاصد طازم ایران باشند، که در حال سیمهای تلگراف اقطار علم را به لرزه می امداد، فدویان از تأثیر خارجی و بولتیک امروزی حمایان مستحضریم میدایم که ذره احتمال خطر در این کار بشخص حضرات و استقلال ایران واقع نشده و نا دیامت سیاست طلب را از خیال اشغال اسلام منصرف خواهد گردید، بطوطیک در قضیه تباکو متبه شدند غریب رجب نوسط حاجی کوزه کنانی بطلاب دین و رجب، حجج اسلام تلگرافی هرس شده مآل آنها را خواهند جواب دهد

مبعوثین منافق جمهة القاء شبه در راهند فربغة ندلیس ایشان نه شود آنها خلق و ملکور ملکند صوم ایرانیان

﴿ اینا ﴾

﴿ از نجف با اسلام بیول ﴾

ز اقدامات عجایه متشکر بعضی اجزاء شهریه حجت ماع حرکت حجج مستند قطع عماره نجف مکنید تا حرکت فرمایند (و عاب)

﴿ جبل المتن ﴾

حوبه حجج اسلامیه اگرچه مستحبه است ولی سیستانه بی ند که با ایران اسلام بیول داده شده، آنچه می ازمه هموم تلگرافات ایشان میفهمیم این است تا امروز که مذاقته بین ملت و دولت اواز محدود بود با هم بوطیقه سه دحمله، احکام ضروره را هلت صادو می بودم، و در آن مذاقات نه خوف از اشغال عین بود و نه بزم از زوال ملت میرفت، اینکه دولت روس در بوده دست تصرف نمود و داخله ایران دراز گردید، و سکوت هیچ دولت انگلیسان هم بک گزه

احوال فلامنده دلیل حق این است که هر وقت می شد، هم سبب بران قوم از طرف پیگاهان حرمت نایاب شد، همه مشهوف میشوند و مالکس

آن رابطه توی و شرکت مدنی و فتح تمام اسلامات موهوم است، لذا بجهوایم هرچند کیم نظایای اخیره ایران که اندام علم پژوهیت را متزلزل کرد، و پیگاههای را نیز برقت آورد، شاهزادم سهم مینهاید، شاهزاد در این آب و خلا در این فلامنده و ادمار شریکید، خانه های بازی بست شده متعاق هستا، و زنهای اسراره، خواهران شهادتند، شاه در ایجا رئیس و پذیاف و عجینه، خواه و حافظ میشید، همه با گردان کج از حضورت استفانه می کنیم، استغاثه مینهایم، خانه ولاستان رفت، تجاویزان مهم و معطل ماند، برادرانهاز سرگردان و مضطرب، همشهره، گاهان گرفوار تعریض اشرار تهاد اطراف و حواب وطن طمع آتش فساد و بیداد، خسارات معمق و تا اندازه مخصوص، عموماً در اطراف مملکت عالم سر اونکنه و حاجل، شکایات و هر ایض مارا، پیشگاه هایان موسانید، ماکان آن بساط را بند و ادرز گشتنید، سمرات از صبحت وزیری ماسد شاه میتفق نیستند، تا امروز اخبار موحته فدری دور دست نداشت، ولی حالا که جواند اسلامی ایجا هم آزاد شدند، می بینید و می شنودند که جگونه حرائلت ما را همک می باشند،

ای صریح دلمای حست، اے آقا و رئیس
بنجه دل نکته، بمال طبیافت رخت آور،
شان بزرگ دست گیری است، با مال و فکر هرامی
کن، چاره جدی راییه ختم این وحشت و
اضطراب عمومی بینه بش، اگر امث و شر مسلم نباشد
مرگ و تحول از بدیهی است، امینالسلطان و امینالدوله
هردو مردند، ناصرالملک و امیر یادوهم خواهد صردد،
هانا جزویک می ماد نام نیک است

می از گفتگوی زیاد و تسکن و تسل بسیار حنف
اشرف پرس ارفع الدوّله سفیر کبیر تلکراف دیل را ه
طهران خبره نموده و رعن اهم حقیقت حال را بوزیر
خارجه طهران تلکراف نمودند

باز ندارد امر بجای خلی تازک خواهد کرد، و اعم
بو اینکه دوس را قائد حاصل نخواهد گردید ممکن است
که انگلستان و امیر طراسه عظام در ایران وارد آمد،
و سبلانهای خون در اروپا و آسیا جاوی گردد.
هرگاه به نظر همیق در گنه این تلکراف بشکریم
خواهیم دید که دم شیر است و بیانیه شوان
گرفت ظاهر است، که مراجع علم تغییر کرده باید انگلستان
کرد که تا درجه اوایلها هم هوش آمده، ولو حسود
بنو امنی پلیک آشنا نباشند و قبای اوس و انگلیس
آنها را بجزی سیاست واقع موده و می مایند، هر قدر
دولت انگلیس زودتر از خطای پلیک باز آمد،
فواید آن پیشخواهد بود پلیک دولت هم ماد تا ادرازه
تغییر پذیرد چه جمیع مال آسیا خصوصا ایرانیا
پی حقوق خود برد، و گویا در حفظ حقوق خوبیش
حقیقتیات سیاست امروزه علم واقع گردیده اند
مسائل راحمه ایران اگرچه حالا کوچک می مایند
ولی می بینم که وقت رفته جلیل عظیم و بزرگ گردد،
بک خطای پلیک انگلستان دارد تیشه و دیشه همود
دیرینه انگلیس دوا ایران میزند، و بزرگترین و قبای او را
بروی کار می آورد، تسبیح است که باز هم انگلیس
بنجوبیش می آیند

(از اینم پیشتر گفتن شاید)

جنگ غیورانه ایرانیان اسلامبول
می از آییکه اصلاح منروطیت سلطنت عنای
رسما اشاعت یافت ایرانیان باحیث اسلامبول که هر
بک مجسمه غیرت اند بیان و چنین آمده، مدوا خسارات
لازم را تلکرافا برؤسای مذهب شیعه در بحث اشرف
مودند چنانچه خسارات ایشان را در فوق هینا نکاشنیم
سیس ما جیعیک که مافوق آن در ایرانیان اسلامبول
دبده نشده بود در ساعت خانه وقت خطابه ذیل را
فرمائت نمودند

خطابه ایرانیان اسلامبول بسفیر
(کبیر ایران)

﴿بسم الله الرحمن الرحيم﴾

جناب اشرف، و قبیله کله ملت گفت، پیشود مقصود
غمده افراد نلس از شاه و وزیر نیست، گذته از

پس از رسیدن این تلگراف ایرانیان اسلامبول
خیل بصد و هیجان آمدند. نزدیک بود رئیس امور از
هم کشید و کار از جاره بآمد این بود که بعداً تلگراف
ذیل و از ذریثه سفارت بطهران نمودند.

تلگراف سفیر کیر اسلامبول

» **بوزادت امور خارجه**

(پنجم شهر دی ۱۳۲۶)

دستخط هیوون را به تمام تجارت و کسبه و رؤسای
مات پبلیغ نهودم. متفق القول فرضشان اینست که با این
وعده‌ها جاره بدرد ملت نباشد، مستدعي علاج فوری
مستند. که رحیم خان وابا سوار هایش که در احوالی
تبریز دیگر آبادی نگذاشتند از تبریز و اطراف آن
نبینند، و امر فوری به اعلان آزادی مطبوعات و
مبادرت در انتخاب وکلای ملت بنشود، زیرا که اگر از
حالا باخساب اقدام نشود، نمکن نیست بعد از دو ماه
باورنست بازبندو، در طلم جاگری صریح بیکم در حالتیکه
علایی نجف توغیب بالتجاه عنانی کرده اند. قبول این
نکالیف بجهة اسکات مات خیل لازم است (رد)

سفیر کیر از هم در تلگراف رعن طالب را تشريع
نمود، و کتابهم بطهران آنچه را باید اطلاع بدهد داده
و لی چون ملت را امید جواب مساعد جدی نبود
تلگراف ذیل را برای خبره بطهران تسود نمودند

تلگرافیس که ایرانیان اسلامبول

» **در مخاره سلطنت تسوید نمودند**

(حضور رئیسان مقام معلای سلطنت)

با اینکه نظیر بیان اخباره در بیان عصری مشهود
نیافتاده بود (نظر بحسن ظرف لازمه رهیت نسبت
به تبع مفهوم) تبعه سادقه هم را در راه رضا و مین
پادشاه وی نگذاشت، لایک حالا که جمی از خواهران
خود را در تبریز وحولی دست خوش سواره قرار گه
داع میبینند دیگر جگونه بنشینند و نکابت نکنند.
ای خانشی جشیده، ای پادشاه اسلام، خلیفة عباسی برای
خلاصی آنیزی مسلمه نفس خویشتن اقدام نمود، این
زهای گرفتار در شار بردگیان و حرم هایون سلطنتند.

تلگراف سفیر کیر ایران بطهران

» از طرف رعایای ایران در مقیم اسلامبول (غره دی ۱۳۲۶)

نهام تجارت و کسبه و سفارت جمع بتوسط نماینده این
صرایض را در خاکای مقدس هایون شاهنشاهی ارواحنا
نداه صریح و جواب میخواهند

تبریز مدنی است نوی آتش، خانه های ما و بران،
اموال ما غارت، تجارت بکلی محشود. صریح ما باشان،
از بدرو تاحدار مستدی می‌شوند که آن اول این آتش
حایان سور را خاموش و قانون اساسی را حکم بدر
تاجدار اعلیحضرت و شخص هایون های ملت ایران
عطا فرموده اند به افتتاح دوری مجلس ملی برقرار و
حکوم ملت را آسوده و مطمئن بفرمایند، مستدی است
هرچه زودتر جواب صرحت شود (رد)

» **ايضاً**

مستدی است جواب تلگراف رعن آخري را
هم صرحت فرمایند (رد)

جواب وزارت جلیله خارجه

» شهر دی ۱۳۲۶

تلگراف رعن جنابعالی بعرض خاکای اندس هایون
شاهنشاهی ارواحنا نداه رسید، دستخط مبارک هایون
شرف سدور یافت این طور که عیناً درج میشود
» در باب اخذتاش تبریز فدامات لازم شده ویک
درجه هم اطمینان حاصل است، له اش افاهه تعالی عالجا
کار شهر اسلح شود. و این انقلاب ن در علات اتفاق
افتاده رایح خواهد شد «

در باب اینه د مجلس هم طوریکه علان شده است
اشاهه تعالی در سر موعد مجلس شوراه تجمع مفتوح
و به خاک بجایه، له اسباب شوکت و زرق گلگتی اشد
اقدام و اعلام میشود «

ای اس- عین دستخط مطاع مبارک واضح است
بر حسب موررات علیه هایون تجارت را امیدوار و
طمئن او هید فرمود (علاء السلطنه)

و فروش سیه چردها و تهدی بوحشیان افریقا و بد و فقاری با حیوانات را امضا نمیکند. جگونه این حسنه های طبیع را پشت دیوار و رو رویه چشم خود نهاد میکند، خانه ما در مجرای سیل ظلم و پیهاد واقع شده نگهبان طبیعت باستان جوار بی نجربه افتاده. ای حامیان عدالت، ای جماعت احرار، ای وزرا و دولت منعنه که نظام دیما. آسایش خلق، سعادت اقوام، مردمون خدمات شنا است، بر ما به بخشد. بحال ما مظلومات راحت کنید. اداره و اکه دشمن اسایست و عرب نجارت است مسلطها عمواید، بعرض و نظم ما گوش کنید، مسئول ما خلیل محض و مغول است.

میکوئیم پادشاه ما سهد و مذاق خود وفا نکرده مشروطیت اداره را کنکه دو سال قبله عصر خود و بدرش امسا و بتائید کار گذاران آن دولت بعزم ایران خطا شده بود، و بعد منهدم کرد بجددا امر بتائیس نماید، تا این شورش هموی و کنطبیل نجارت ختم ببرد، و حصول این مقصود بسته بیک خواهش بجهان فلکرافی وزرای آن دولت قوی شوک است، امید قوی آنکه در ساعت این تها نام اسایست بذل نوحه فرموده ایرانیان را هبته صادق و طرفدار منافع دولت خوبش خواهند

حبل المتن

این عجایبات نیام قدر از تکفیر محمدعلی میرزا بوده است. ورد عد و تکفیر این حوان از موضوع سلح خازج گردیده و فقام خواهش از او را قیمه ایده است چه سلطنت محمدعلی میرزا عد از تکفیر و ایران حرام و محال است. امر وزیر نوحه از باب حل و عقد ایران بی است که بدون خورقی خلعم سلطنت ازین حوان بشود و عذری خود عد شد

فیالیت الشباب یمود یوما

در این مده هفده میتوهم قدری ساده گویی کرد. از حالت نیکت آمزی که محبوط، ملن، بدنس میگشت، حاکم لا رسر اولاد ایران ریخته بحقی مدام، نگارشان گه این، قات از قاطع بخته بران مرسده سواعی خناف و طرزهای هجیب نکابت و فریاد دارند از جو؟ از آن هیولای استبدادی که اساس سعادت

طبع غبور حسره جطور ساک و منحول است، از اظهار آن طبع تکلف و نسبت خود نادبا سکوت با چشم اشکبار و دل بر خون دامن اقدست و اجساده مسنان میهایم، کتاب خدا و امراضی پادشاه محفور را رهایت فرموده اراده ملوکانه ہر عیت قانون اساسی و تشکیل مجلس و ختم بخا و کشثار و قیام امیت صادر گردد، تا همکی بادون بالک نیکبحق ابدی ذات مقدس را خواستار باشند الامر الاعلى مطاع

جون ایرانیافت ه بیان در باریان واقع اند مذا امید حواب مساعد صادقی مدارد، این است که به ندارکات دیگر برداخته بیان نامه دیله را به کاپله و بارلهای دول تقديم نمودند

حکم پیان نامه

است که ایرانیان **اسلامبول** به کاینه های دول معظمه و (سفرای دول و پارلیمانی ملل تقديم نموده اند) آزادی آن جنان بیزی است که هر حا و بیان هر قوم که بروز کند علم بشریت را واجب است آن را تقدس و بقدر امکان تقویات نماید، با خبران ایران خواستند نهادن اروپا را با آسیا نقل کنند. بکام اسرایی شرق همت حریت ضرب را پیشانند قطعه زمینی را که پیکوتفق سه مدبت بود، و درین عصر میدان وحشت و بربیت است ه بیروی برادران اروپائی خود تعمیر، و برای گشت و گذار و اجرای نجارت ایشان صالح و مستعد نمایند، دشمنان اسایست نگذانند، ناصول سی قرن قبل ربان حق گویان را برپند، شکم آزادی خواهان را هرپند، حاکم عدل و داد را با نوب ویران گردد، فجایی و امر تک شند که قلم هر مویسته از شرح آن شرم میکند، مسلم است که در تمام فرقهستان هیچ قل هیچ وجдан نوع دوست یافت نمی شود که آن حرکات خدارانه آن اعمال ظلامه را بشنود گریه نکنند، متأثر نشود، غربن مخواند

آری ائتلاف اخیره دولتین مداخله نامود داخله را جواز نماید، ما هم نخواز از آرای نوع عیکنیم، ولی گستاخه میهیم که در عالم نوع خواهی آیا درین درجه سکوت هم رواست؟ حس عدالت طلبی که خربز

و خاوشی ایشان باعث ورود آن عه بلاای بر ملت
بدخشن ایران شده و آها را بر این خاک سپاه و در این
حالت جاه انداده است . مسئولیت آن عه شداید و
تواند و آن انداده کلید و مصائب که بحال این جمع
بدخشن طاری و مارض گردیده بک نصفش بر جهالت
خودشافت و صفت دیگرانش و خوشی و سکوت این
فرقه محترم عالمه اعلام وارد می‌باشد . جرا برای اینکه
وقق ظالم دید که ابدأ مانع و عائق خارجی برای اجرای
ظلم و حور خود ندارد یعنی جهالت ملت و خاموشی
اویله حبیقی ایشان که صاف عالمه ناشنید میدان و اخالی
گذارده . بدگر جه ضرور که تأمل و تشویش در کار
شناخت آثار خود خواهد ؟

اگر آجر است که کورکورانه گویا از صنف ملت
ایران خود را خارج دانست کلیه علم کون و مکان و انتظام
امور جهان را مربوط هم حرکات خود بنشاند ابدأ در
خطره خود خطور بگذرد که هکن است شراره استبداد
رخانهان وی افتاده و او را به پست زدن درجه مذات
برساند هب جهالق مضمضه در بطن قلب این سلف
ممتازه جای گرفه که در حالیکه در همکلت ایران همین
طایفه گاوان نیزده طلسم عستد (یعنی معرض تهدی
و ظلم مستبدین میباشد) بلکه از دائره انسانیت خارج
مانده یا خود را از فرط جهالت بہترین نوع بشر حساب
کرده و دارای حقوق مال اموال داشته اند با ابدأ
خودشان را در این دنیا دارای حقوق و امتیازات انسانیه
تصور نکرده خیال میکنند که الصاد باقه خداوند عالم
یک طایفه بحقوق را که عبارت از خودشان باشد در
علم خلق کرده و برای عیوب مردم گذاشده در هردو
شق مذکوره بخطاب رفقه اند . جرا ؟ اولاً در حقوق
بشری با سایر افراد نوع مساوی و برابر میباشد واقعات
و سایر ممکنات متمده هر روزه این حرف را تقویت
میکند

ثانیاً برخلاف عدالت آلمیه است که بک صنف از
اصناف مخلوق بلا حقوق خلق فرماید بلی برای این
طبیعت واهیه و حرکات غیر طلاقانه این طایفه بک قیاسی
میتوان کرد و آن ایست که چون در امور خود
مستقر گردیده و سرایا در فسکر پنهان وفت حرفة
خود ساعی هستند اذ این جهه چندان با مردم میباشند

میگشت و شالوده حسن استقبال ایران را جه از جهه
داخله و جه از جهه خارجی بک ضمحلال تزدیک
ساخته و از اعراض این دولت و ملت اسلامی پیش
ار بک لجه بصر باق نگذاشته ، از آن شدت جهالت
و بی علمی که قاطبه ساکنین این مک را بطوری فرب
و نهی حیرت انزوا فراگرفته و آها را بحدی از داشته
قتل و خرد و جاده پیشانی و فهم دور انداده ، که
بدخشن از انداده نجابت و فلاکت حبیق که صفت بصفت
و طبقه بطبقه ایشارا احاطه کرده و هر ساعت آها را
بورطه نیست و عدم میکند بخبر عانده ، نمیدانند در کجا بینند
، درجه حالت ، اگر امیراست در کار از دیاد مداخله
و وفور مظالم و سوزانیدن خانهان بدخشن است ، و
اها از این عالم لجه نداشته و ندارد و هی بجمع
دعا و گرد آوردت زخارف دنیویه آنهم طریق
نا مشروع که هر شریعت و طریق از آن پیزار است
عطیه نظر و صرف نوحه حسکرده کاش بهمن هم
اکتفا میگرد و دیگر گرد ایذه مظلومین بیگنانه بیگردد
و بن هم تدبیات حافظه که نظیوش در هیچ دعکه
از دنیا مشهود نشده و نمیشود بجهی مانم زده که
سالهای سال است در بجه خلی گرفتار بوعاند وارد
نمیساخت ، اما ف از این طبیعه ظالمه که گویا همکلت
ایران را تیول ابدی و مهر مادری خود حسوب و
خلق ایران را نشاند در علم بغير از بعلی عیج گناه
و حرمی ندارند بندگان رو خرد خودشان تصور
نرده آن را بحر نحو خلم و تدبیک استبداد وی بروان
نمیگزد میکند خراب و ویران و این را با هرگونه جود
و شدایی که فوقش متصور نیست در بدر و برویان
نمیگزد اگر علم است که گویا وظیفه آن
ونکیف واقعی خود را دور کشی از امور این بدخشن
داشته و حزق زن کاریکه راجع بساعت و خوش
بنجی این مردم بدخشن نشاند ز اداره و حوزه خود
خارج داشته و فقط بخیال خود گوشی گیری و هزلت
را احتیاط و از دنیا و مانها دست کشیده از غایت
بجهی که از هنرات چندین ساله خود حاصل کرده اند
میگن میکنند که این دور کشی ایشان موجب هیچ نخو
هدی و مشقت برای ملت ایرانیه نمیشود و حال آنکه
حله اسلام شاهد و گواه حال است که همین سکوت

خواهد شد چو که نداره یغیری و بخردی در جمع این طبقه نهایت علو و ترق را حاصل کرده و بجهن رسبده که آن دخانیات کلیه خود را طعمه طامه و شکار مستبدین فرض کرده و نا هین اداره قانده در وقت و رود تهدی فقط مال خود را از دست داده و با کمال نامردی دیوار هر نوع مصیبهاست جاسوز رفته و هر گونه شتابدی که دو علم صورت پذیر است تن در دهنده اما همینقدر حاشان - لم یا هم در اکثر بله کل موارد بخلاف مامول ایشان بوفوع میرسد و گاهی در همکت محروم ایران حت نشان (۱) بدده شده که فلان کسی حانه اش هدف نیز ملاشود بلکه بر عکس بحسب قاعده کلیه که از دکارهای معلم این بیشینه بار میدشد این افراد مدعیت او لا حان خود را باخته و بعد مانعکشار هرصه طلم و چیاز میشود و حق بنا باشد که هین مردم از همایت بخودی و خداوندان مدرک چنان غلو در حرکت کلند که هبته خود را مقویش بدانسته داده بسیار داشت ابته باشد تابعی بخواه از آنکه ذکر شد برصه ظلم و آبد بسیار از این کوردی آیا ما این وضع که ادآ علامت سعادت و آثار شرافت در او بست خیال میروند که استزاده شرف برای ایرانیان شود آیا توان گفت ما این خودی و بیعلی محسوس که اطراف همکت را احاطه کرده دیگر افراد این ملت قادر بر حصول شرف مابت و حفاظت و حراست همکت خود شوند؟

کسی که از حالت طاهریه و ناطقیه احوال ایرانیان بیخوبی بست گوید - حقیقت هم اوضاع این دو سال اخیر نخانه بک رق بود که هر رأ نیالو گردید و در هر سی یک لکه بصر ابدید گردیده اگر خوب ملاحظه شود ماهانه تووه مدرکه درین هر عذر از طلم و هر راست از صحیح نیز میگذرم (۲) هنور در سفر سن ماده و پیران هفتاد سی بجهزار - هله میباشم و ادآ حال آن را نداریم هر دیم بن شنی پلیک ابر، مکجا میروند و هشت - هشیه ها در چه محران هیچ ساده و در ندم گرداب فسا با گدارده که ادآ سهلاص د آن همکن بست، بری مثل و عومه پست و اوری ها همین بس که در هر چهارین چند سال اخیر خود مان بن حس و حرکت ماده و هر وقت عامل طلم آمد و بدر مار

وقع و هظیع نمیگذارد، حالا ایده بینم آن استقرار و یعیدگی که موجب همچو امری اسف جیز شده اقله آن نتیجه مطلعه را داشت یا خیر و قبیک بدو سق اظری بالطرف مسئله بیهکام می دهم که از هایت بدینه تجارت ما هم از این ماده و هم از آن در راهه شده اند یعنی هم از امور جاریه همکنی که کمال احیت و ایست بحال ایشان دارد بازمانده و هم از پیش رفت تجارت خود شان که عابت مردم ایشان است نارعاته اند افسوس از این یغیری . فهار از آن ب احتیاط

اگر طبقه اضلاع و ادامه را بطر کنند می بینند که بیک طرف کلیه علاوه دیا علی سبیل المعموم والاطلاقی بجهه گذارده اند که وجود فعل و ادب حقیق در تمام ایران مسوی و معادل با سفر است و ادآ وجود خارجی پیدا نکرده و بینتوافت اعتقاد بوجود دکترین عده فضله در ایران نمود ولی از طرف دیگر در همان ایران جنایی می بینند که مانشاء اتفاق دو کروز قلائل شمشیر بند بلکه لرور طلم معتمد و بیک ملیسون ادیب ارب در همینکسر افراطه هر بیک بشمر خوش و توانه دیگر خود بک سفعه از این همکت را تسعیر کرده و حامو مانند فلوب اهلی آن خط را سرتسار یعنی از خلیج فارس با خر خزر و بلوچستان الی اذربایجان و یاند آثار دی خود ساخته سهل است وقت رفته دامهای بگانگان ر که مقیده ها مرده و پیز مرده شده و از همه خصوصی دیه محروم مانده بحدی گرفتار دام خود لرد اند ه ر خوب و نیال همکت مشغولیان شده دل برای ایام عیان گرانیهای ادبیات ما سرقدم ساخته اند! علی ایها که جیز بیه نیست ما هنور بیداری فواید عظیمه ر او احساس مدد - آن فضله و دماء هالم عامل خود بضم داشت دیم و داریم و داشه نزد مه ر آثار اهمال ایشان حدی و سمت داود که منطقه اش از منظمه خود روس و ایکلیس بین وسیع نیست . آری ادبیان که شاه حرف شاف (در رویش باش) (دیسا دو وورست) با بینه ه بک همکت بلکه چندین هالک را او ششامت مواعظ خود غرفه حیات ایسارت ۱۱ اگر طبقه اواسط و کتبه ر ملاحظه فرمایند از شدت بهت و حیثت پیزار از دیدار آن آثار

خود فیضی و عینه‌جی که جه خاکی و سوت بخت شد و میتوود؟ ای آنکه رژیم‌های قدیم هزار لعات و شفعت میفرستی چگونه نهایت حاضر و حشوع فربار ظلم رقه و ابدآ ملتفت بیسق که این ظلم است با عدل، حق است یا باطل؟

این‌یه مدحنت بوده حمله را از پیش نظر خود برداخته نظری بقطعبات مختلفه ظلم کن و سین دیگران دارایی جه جاه و جلال و تو گرفتار کدام نکبت و ملالی ایا توکان میکنی که مسلمانی هیارت از کشیدن باو ظلم و سکوت مطلق است؟ بخدا اشتباه عظیم کرده و در ملحداب نافهم افساده زیرا اصل این دین میین که تو حالا خودت را لساناً معتقد بدان میدانی فقط و فقط برای سعادت مخلوق و داعع آثار نوحش و بوجیت و رفع ظلم و استبداد و نشر عدل وداد و اشاعه مساوات و هزاران منابعی دیگر است که بتقریر نباید تو جرا این قدر از دین خود بخبری که بکنی اصول عجیبه آنرا تفهمیده بلکه آن را بطوری ناپر غوب توجیه و تفسیر کرده تحمل ظلم و تصدیقاً هیارت اد پیروی اسلام میدانی، ن انصاف تو داری از شنامت این اعمالت هم خود را از دنیا و آخرت بی بهره کرده و هم احلاف خود را گرمه سار ظلم و دو جار بدمعنیه‌ای بمنها میکنی، ای بخبر! بین سایر ملل که ابدآ پیرو و قواعد عجیبه این دین نبوده و بسته چگونه بواسطه اتحاد آن قواعد و اجراء قوانین اسلامی به مذاوج هنر و سعادت ارتقا، جسته و معارج شرافت و ای هر حقیق با گذارده اند، و چگونه تو که برحسب ظاهر پیرو و تابع آن دین بالک هست بواسطه این نافهمی که داری لایقطع معرض بدمعنیه‌ای بمن حد و حصر شده که تزدیکست بطور قطع رسته وجودت پکره هکمه، تو بواسطه این بین علمی که داری و وقتار بدی که نسبت بنفس خودت میکنی انسالادین اسلام را صدمه میزنی و زجاجات و مساعی سروران حقیق اسلام را کلاً هدر میباری و این قدر در جاده پیسق تو غل میکنی که میگوئی باید قسمت مسلمان در این دنیا حز بدمعنی و نکبت و ظلم وجو هیچ چیزی نباشد ولی خدا میداند اشتباهم هنوز ناپذیر کرده) استه در اوایل مسافرت خودم وقتیکه از بندری درکشی

را درآورد فقط الف و قاحت همین کردیم که مانند زنان شیون و زادی محروم کرده و ابدآ تفهمیدیم که اس اساس ظلم و لب لباب قصی هار کوری خود مان است. هر حکم فقط ه شکوه زنایه قذافت و اکتفا کنند هیچ حق ندارد که ظلم و ظلم را مقدمت کند بلکه خودش هم اولین ظالم قهار محسوب خواهد گشت جرا که ظلم ظالم فقط راجع بحال بلکه طبقه مظلوم است اما ظلم خاموشان می‌بوط باحوال خودشان و دیگران هر دو خواهد شد تو که ادعای مسلمان و دعوی تشیع میکنی جرا از دست ظلم گریه میکنی جزو از خودت کله بکن و فکر نمای که رفع ظلم بجه طور بکنی، انسان بر حسب طبیعت دیگر مایل بظلم است تا بدل و اگر بشود هم افراد ملکه مختلفه فربار ظلم ماده و مثله ما فقط ه بکن و وزاری زنانه خشم تعزیه کنند آنوقت دیگر هیچ باری ناد نمیشود و ظلم هم مختلف میاند و کله ام و طوایف متفرقه قریب باش محل میشوند پس جزیکه باعث نگه داوی انتظام ظلم و موجب بقاء خواایف و ایم گردیده فقط امتناع ایشان است ارکشیدن باو ظلم، تا وقت که ما این شیوه غیر سرسیه بمن تحمل باو ظلم را ازکف نداده و مثله هزار سال پیش وجود خود مان را حق و سهم ظللين می‌بنداریم محل است توانیم امید زندگان را (ولو پست و حنیف باشد) در خاطر خود راه داده و ترصد داشته باشیم که آسوده و سالم مانده و از حملات جاسوز بعن باشیم اتفهی، دیگری که از مد بحق ملها دلی بر درد دارد میگیرد و میگویند، هر وقت که رو اطراف این مشکله داخل میشوم و خوب مدقیت مینگرم تزدیک میشود از خم و خسے بیرون ذرا می‌پنم ابوانیان خود شافت نفس خود ظلم کرده اما باز دست از سرفه‌ای بوج خود نمیکنیده و اظهار تقر از تهدی و احتجاف میکنند. ای بیچاره تو که ادعای مظلومیت میکنی روح نوگوامی میبدهد که خودت نان ظلم بوده جرا ویرا که از وقت تولد تا وقت وفات پیچوره من الوجهه در صرطی داخل نشده که بدان این ظلم از بگاست و مأخذش را جه جاست و بعد از آنکه این را نهی در صدد رفع ظلم برآئی، ای کسکه باری مظالم کریلا گریه میکنی و حکم و سر میافشای جرا نظری بحمل

برای انتظام امور مسافر خود با بک غیرن محسوس بذل مسامی کرده و در بعض موارد از دیگران گوی سبقت را میرایند چنانکه هزاران از ایشان در هالک مختلفه علم برآورده شده و مشوند ولی چیزیکه آها را بدین روز سیاه نشاید و نهال امید را از خرم سعادتستان بروکنده فقط همان ظلم و تطاول است که لابقع بر آها وارد شده و ابدآ حس و حرکتی برای اصلاح امور معادی و معافی باق نگذارده و قبیکاسان بحسب استمرار گرفتار ظلمهایی پایان بوده و ابدآ انگلکی نداشت باشد چگونه ممکن است که بتواند به کار های خود پردازد و کاری برای دین و میای خود کند این بدمعتان فقط باید مفهای کاریکه کنند همین باشد که هر چه فرد نبتواند رفع خود را از نار ظلم و تهدی فارغ کنند و اگر باینکار خطیر موقوف شدند آن وقت ابواب سعادات دنیوی و اخروی برآه مفتح گردیده و انوار شرافت برناصید احوال شان خواهد ناید و گرمه هزار حساب طبیعی و ملیونها منابعی داری که داشته باشد برای رفع و دفع این همه متعاب کافی نتوان بود

آری اگر کسی خوب درسته ابرار خور و دقق و افر کرده و جزئیات و کلیات را حدایه سلحد خواهد دید که مقدمه اصلاحات امور ما غیر از دفع و دفع ظلم چیزی نیست و هر کس غیر از این مگوید و علاوه دیگر تصویب کند خطای فاحش و اشتباه یعنی کرده رفع و دفع استبداد هم در دست خود این بدمعتان است ولی نیفهمند آخر ای شما که خود را مظلوم میدانید چه عات وحیق برای کام و شکایت دارید و قبیکه خودتان معاون طامه بوده و دست دفع خود را با نهایت عبودیت و فدویت گرد آورده و بخدمت ظالم بوده قدرت و نوایی که خودتان هاو داده اید خانه اش را برباد داده و شهادا باده درجه، دلاوت، بیکشاد و ناکنون عیج تامله نکرده اید که این دست دفع خودتان که هر روزه بل هر ساعت برای - و این هزاران پسق و بلندی را در نور بده و انوع رحفات و لطفات کشیده اید در کدام رشته حرج و صرف میشود؟ گویا اصلاً طبیعت ایران متلوں و هر ساعت برنگی مخصوص و طرسی معین ها

تخارق به بندر دیگر رهیار بودم ملاقاتن با بک از داعیه های مسیحی دست داد و پس از صحبت طولانی دستگیرم شد که مشارکه ای مدنی طویل در بک از شهرهای وطن که دارالا امامه و قبة الاسلام میباشم توافق داشته و بسط دعوت گستزه و بواسطه عیسوی ساختن چندین قر از خانه های نجیب ایران گلک فاحشی به اداره دعوت گرده و دارای امتیازات مخصوص گشته بود، این زن در علوم لازمه دعوت ملهمی مهارت را دارا و ملاوه چندین لیاقت را بگل خوب فرا گرفته و فارسی را جسان حلو حرف میزد که انسان حلبان میگرد نولدش در همین سنگلاج طهران و شو و نایش در حرم سرای بیکی از بزرگان ایران شده، میگفتند از چندین سال که در هملکت شما یعنی ایران مانده و از حالات و سکنات ایرانیان اطلاعاتی کامل بدست آورده و حق خود را در امور شخصی خود و معاشر با آنها گردم همینه در این حلبان بودم که این ملت بدمعت با آن حمه منابعی سابقه و شریت و بزرگی که در ادوار ساقه برای خود شخصی کرده و با آن حدت دهن و حسن قریحه و توحید زبان و مذهبی که دارد چگونه تا این درجه در پیه و ذات و جاده حکمت منوقف مانده و بجهه دی در پیغمبری و نافهی اسراف کرده اند که دو هم این فرون الحیره در ریهار مظالم جان گذار توقف کرده و با هر بدمعت که دل انسان را بدرد میآید ساخته اند یعنی مالشان فارت و خون شان مباح و ناموستان هنک و اطفال شان مقتول و نذبح میشود ابدآ روی خود نهیماً ورند و قبیکه من شداید احوال و مصائب این فرقه ستمدیده را در خاطر خود بجسم و مشکل میسازم پوچوجه از گرمه و نده خود داری فرزام آظر نتیجه این بدمعت منجریه چه مصیق فاحش میشود. آیا این دنگاه مظلوم و اداره تهدی تا بیک پایدار و بقرار مبناید و صبر و شکیبان این مردم تا کدام تقطع میرسد؟ در جواب آن ظلم که تا این اندازه اظهار همدردی با ما میگرد فقط همین گفتم د جلس ابرانی بالطبعه در فرآگرفتن مزایایی سنه استعدادی کامل دارد و جوای ایشان این مدعا همین بس که بعتردیک ایرانیان از این محضت خراب پرون رفته در خارج و حل اقامت میافگند بزودی

بمجرد ورود خود صدمی طبل و شیفود و بوق و کرا
بلند کرده خودش صرام تبریک ورود خود را به نهض
شایان بعمل آورد. این شخص از قرار مسموع در
سابق هم نایب‌الحکومه کازرون بوده و بواسطه عدم
موافقت با اهالی اخراجش کرده بودند تاکنون هم که
دو سه دوڑ از ورودش گذشته غیر از هان عمل که
دو فوچ ذکر شد هیچگونه کفایت و درایت از وجود
مبارکش ظاهر نکشته است (و من فیصلوم بی خوش
از این اوضاع) هر قدر من درشدت و حدت آن
بلایا بیه واردہ بر کازرون بسط مقال دهم عشری از
اعشار آنرا از همه بونخواهم آمد، تصور کنید جمی
مردم شنکست حکم آذوقه بک هفته را مشکل است
دانشنه باشند بختنا گرفتار گالوه شک کشته و در خانه
خود محصور گردیده نه راه فرار به پای گرفز داشته
باشند، و دو منازل خود محبوس ماده و هاب جاه
و غذای غیر مأکول بسر برند، و هر ساعت در
اضطراب باشند که چه وقت تفکیکیان وحشی درب
خانه هایی آنرا شکسته داخل شوند و رجالشان را
بهلاک رسانیده نسرا مهتوک الصمة ساخته هر چه
اموال بدشان آبد غارت و یعنی کشند! باز هم این
حالت بالتبه بعضی های دیگر بهرز بود زیرا که اغلب
خانها سنگر هان تفکیکیان پرچم شده هر چه اموال
در آنها بود برای خود می بودند و هر چه طرابکاری
میخواستند میکردند و بعلاوه هر روزه مبلغی کم از
صاحب خانه جبراً اخذ کرده بچاره را زیر با قرض
همگفت میانداختند ۱۱۱ متجاوز از (۱۰۰) تقریباً اهالی
کازرون در این گیروفار بقتل رسیده اند و غالب آنها
از بد بختان بوده اند. که بالمره در هیچ خبر و شری
داخلی بوده اند، و پیشتر از (۴۰۰) الی (۱۰۰) خانه
خرصه غارت و چیاول گردید مبالغه جسم حسارت
بر مردم وارد آشته که مشکل است بتوانند در هر چه
پیش سال دیگر جیران آوار بجاشند، بتفیذه من اهالی
کازرون باید کسی را غیر از خودشان ملامت نکشند.
زیوا که از بس جملت بیخ رین شان گرفته خودشان
پیشه بر ریشه خود زده آلت دست مفسدین شده و
میشوند، هر چه بعد از حرکت حیدر پیک اهالی اینجا
بیشتر اجتماع تاگرافی بطهراخ خباره کرده از بلایی

میشود و بالمره استقامت آراء و اعتدال خواه ازاو
سab گردیده بجایش تلوں مزاج و تغییر مشاعر در قلب
وی قرار گرفته است و گزرنه از هیچ مات یمدری
هیتوان نرسد داشت که از پیش آمد ملل ساقه و ام
حاضره عبرتای بعیض نکرته و احوال خود را مطابق
با مقتضیات زمان نسازد

حالا نیز اگر باز بخواهیم کاف سابق دو ها ف
ورط غفلت و جمالت مانده ابدأ خود را از واقعات
رمان یخیر گذارده و هیچ فکری برای اصلاح حال
خود نکنیم لام زودی کار طراب و پل آن طرف
آبست. امروزه سعادت ملت ایران منوط و متعلق
به این ایرانیان است که اگر جسم خود را باز کرده
مقتضیات زمالت را کما هوجة فهمیده و در صدد
حصول رفاه خود برآیند البته زودی این حملات از
خطرات بزرگ نجات خواهد یافت بهر حال کنوز هم
باور بذکر نکارشات واردہ از ایران میبردازیم
از کازرون چنین نوشتند - بعد از آنکه اندازه
افتضاحات و درجه قبایع ما بحمد افراد رسیده و هیچ
دین حق دشمنی نهاد که وجال ما وارد نیاورده در چند
یوم قبل حیدر پیک کاری که همه نوع بلایا را بر خلق
مدحکت کارروافت وارد ساخت با اتباع خود حرکت
گرده و شهر را در حالی گذارد که هیچ خانه سالم و
دست نخورده نهاده و هیچ مالی برای کسی باقی نیست
دکایین یکسره غارت شده اموال کلاً منهوب بیوت نهاده
محروم و کنز کبیست که الحکم این آتش به داماش
زربده باشد در تمام اطراف شهر و داخل آن بک
و جب زمین بزره زار باقی نهاده و حال آنکه قبل از
وقوع این بیه تمام خون و خوش و داخل شهر غرق
سیه بوده تمام مزارع و مراتع حرم و ریان بودند
مدینی ابیت که بعد از حرکت حیدر پیک باز آتش
آشوب بردا شده و بین خود اهالی نزاع در گرفته
آهایی که حضم پیک مشارکه بودند در صدد آف
رآمدند که موافقین و موالفین اورا بجهات دهنده و
لاجره مار معرکه از بوربا گشت و گالوه آتشبار از
هر جا در کار بود و چندی هم مناقشه طول کشید که
آنکه صوت نظام نامی از طرف ایالت فارس به نیابت
حکومت ایچ برقار گردیده شب هنگام وارد شده

بیدارند در آنیه جه بشود فقط حالاً این مه عرض و شساط و سروریم که این مردم دارند سواد بحسن کفایت و بمن ولایت وکال بصیرت و فور عدالت حضرت ایالت حبیله طال الله تعالی و غیر نصره میباشد و امیدواریم که این فقره حکومنشان بهتر از فترات ساقه باشد و برخلاف مامضی موحد تشرکات مردم و باعث سربلندی شخص شخص و غیر غیب خود شان گردد امین امین یا رب العین (۱۱۱) انسی از ندر بوشهر مینویستند به خوب است در احوال این صفحات نظری اندخته و او شاعر ما را که بدتر از همه جیز است بنظر بیاورید، بیداریم که مجده محظیه سهالت و استبداد دست بهم داده و این حسنه را قرین جه نوع بریشان ساخته اند، اگر کسی بخواهد حالات جاریه در دوره آقا محمد خان را علیاً مشاهده نماید خوبست مان اطراف قدم رنج گردد و بعینه همان اوضاع بر شامت را بیند یعنی جسمات محظیه بهان نوع و درجه مظلوم بهار تقدیر یا ملکه پیشوای میباشد در تشریح احوال این جماعت مدحت هر لفظ مؤکدی را استعمال کنید هنوز کما هو حقه ر عهده آر عمل پیرون نیامده و بینواید جنانک ماید و شاید وصیت کنید، بهین اکتفا کنید که این جمیع بیارگان از شدت حسنهات و بطالقی که گردانگیر شان شده کمال حوششودی دارند که بمحمد الله ارجاع فاعل فساد در حالت خود توقف کرده و مذات تازه و مصیبت حدبی و آه وارد نیامده است ۱۱ خشنودی و مسرت عمدت ایشان همین است که تا مینتوانند بحر فهای یعنی و کارهایم یعنی و لا یعنی کوستیده و اگر جبل نرق داشته و ط به بدگونی و غیبت بکدیگر برداخته تا آنچه ایشان معدودت و تو ایشان کار بیکند و تشریح قبایع بکدیگر فرو گذار نمکرد که بجزیعی است که تشکیل یاد و ذکر صادرات افعال قبیحه و واردت احوال و قبیحه ایشان احتمام نیزبود، کاش بهین اکتفا کرده و آن قدر در جاده خفت متنی بیکردد، بزرگترین آهای خود شان را عقل آفل و داخل در صبر ط آمیخت مینداشند غیر از جمیع دختر دیوی و داعیه های یجا و نجف یعنی کاری دارند و حال آنکه تا کنون فهمیده و نیفهمیده که آیا و خود ایشان در این عالم دارای حقوق

وارده بودند شای که گردیده و قول خود احراق خود را مطالبه کردن، باور نهاده مثل بوشهر و شیراز هم خبرانی جند کرده استعداد و استعانت از شهری های خودشان در آن سامان کردن ولی ابداً از اقدامات غیوران آهای خبری و اوری بظهور فرسته (و نیاوه ز کنگان آواز) آها جقدر کودن باید باشند که از این مردم بحس و بحرکت متوجه اصلاح امورات خودشان شده و چشم داشت آنرا دارند که اینها در احراق حق آنها بدل اقدامی کنند

دو روز قبل جواب تلگراف کاز رویان از طهران رسیده هجرد ورودش خواهه ابراهیم کلاستر امر کرد طبلخانه و کار فقاده هربو کوس و کرماد بوق و طبل کوش فلك را گرفت و بیک حرکات علیف میگردند که هر ملصق اقرار میگرد این بدجتان در جهان اسراف کرده و هر اضاحانی بر آنها وارد آمد کمال انتقام دارند بعد از آن مه ذات و خواری و نشک و هاری که از کار حیان بر ایشان رفع داد هر مائل را کسان جنین بود که دیگر گرد این گوه منظره خواهند گشت و از بقاعدگیهای سابقه دست خواهند شد ولی بی هاری نگذاود این خجال دوست آمد، هر حیوه حرکاتشان مانند حرکات دعلویان در زمان مادر شاه بود که بس از آنکه نادر بوشهر شان سبلای پیدا کرده و آن قتل عام مشهود و حربیق معروف ریارده شد دیگر اهلی دهلی از قایت بی دردی در راه سخاهمی خود همان واقعه از اطاهر ساخته و خود خوشحال میباختند تلگراف منور تقریباً باین مصده بود که جذاب وزیر اعظم جناه که سعاداً حضور خناب اشرف سپه-الار اعظم (۹) بنشا امر کردیم میدایست اسیب و فاہیت اهالی کازرون را فراهم کرده ناشد و از وزیر اعظم بیز تلگراف در دیل آن بود که خناب سردار فیروز امر شده احراق نماید و هر جهه که تنوایت احتمام مدد موکول و محول نصده جناب جلال آباب اجل اکرم اشرف فواماً لغزة و الاجلال نظاماً لاشوكه و الاقبال (۱۰) آقای حاجی آصف نموده دام اقباله و احلامه است که ما آن کفایت خدادادی که دارد رشته ای امور را از هم نگلاید نزیرآ دو تلگراف منبور یا مضمون بود دیگر خدا

رسیده است، بلی طبیعت بعضی و فنا جیزه‌ای شکفت را در عالم ظاهر میکند که اگر انتهاء انسان قدری به چشم خود را باز کرده و از آن وقوفات عبرت گیرند خلیل بحالشان مفید و سودمند است مثلاً هایلهایکه تا دیروز خود را مجاهد و سرباز مشروطیت محسوب کرده حالا از کفرت و عب و هراسی که بواسطه استیلاه استبداد در دل دارند جان حالی پایها رخ داده که از شنیدن اسم مشروطه ده فرنگ میگردند

و افات شهری اینجا خلیل قابل ملاحظه است. اگر جه پلیس نست ولی چون وجود دزد هم کیا است جندان دزدی نمیشود و بمجردیکه یکنفر دزد پیدا شد آنوقت بواسطه عدم پلیس امکان دارد بجای صد نفر دزد کار کند، خارج شهر که اکنون پیلاق هوی است شبی نمیگذرد که بک دو فقره دزدی بوقوع نرسد و از حسن و اغلفت و بمن کفایی که رئیس پولیس یعنی جانب کد خدا بخراج داده و مینمدد صاحبان اموال پس از مرگ هم مسرورات خود را نمی پینند، بلی از اینهم خلیل باید شاکر باشند و گرمه باید مدنی ذهنی متوانند بخود راه داده و شاید قمارقان هم تقدیم کنند بخیال آنکه زمان خواهد آمد که اموالشان بdest آید و حال آنکه نماید خوش بحال آن ایرانیان که یا از وطن خود مهاجرت کرده در خارجه و حل اقامت افکنند یا بکلی با زندگی خدا حافظی گفته از این زندگان متفنن خلاصی حاصل کرده، این حالت برشامت در بندری رخ داده که میگویند آرام ترین قطعات ایران است خدا بفریاد سایر جاهای برست، وقتی بنا باشد از صدور ناذبل در بحر شهوت رانی و خوشگذرانی تکلفات حیوانیه مفروق شده و ابدآ از حال صدم خبری نداشته از یام ناشام بشرب مدام و بیش نام قیام کنند معلوم است که مردم بدینجای که سعادت و شقاوت شاف موکول پدش کفایی آنان باشد بجه نخوزیست میکنند از شاگرد آشیز نایب غراث هر بک بک مستبدی تمام در عالم خود مستند و معهمن است که معرفت و مورد ابراز هم شان یعنی اجراء استبداد شان نباید غیر از رهایی بدینخت ایران باشد، بینه در اینجا بک دستگاه آبدارخانه (که مرحوم ملکم خاف هیشه از

و امتیازات مخصوصه میباشد با خیر. چه گفته عبارگان از فرط جهالت دیگر قوه درک حقوق را دزرا نبوده و بواسطه آن خروت چاییکه جهالت دو منزهای جهال جا مینمدد ادآ نیخواهد ضمیند که اگر وجود حقوق قیود هر آینه انتظام عالم با خلافی محبت مبدل میگشت این مردان زن مانندما بروند و رسانند نک عالم انسانیت و از حیوانات ضاره پست نز و زبون تو میباشد چلک زنان و اپونی بر سر آن کسان ناکس باد که برای خوشباشی خود شان با ملتهاي قباحت ظلم را و عدل ترجیح داده هرج و صرج را بهتر از وضع قانون مینمند. اما حسن کار در این است که همین نفقات زمام آنها هم بخراج اولیاه جور نرقه و هیته اور کسان که طمعه آتشی قانون مینمند همین گونه کسان هستند و گویا هبته ظالمین بک زبان حمل مسحک اآنها داشته و باشان میگویند، ای مردار خواران ایران میدایم از غایت توں و رعنی که دارید و از آن تزویر زمام که هبته تبیه کرده اید این جور نفقات بست را آلت تهرب خود تزد ما قرار داده اید ما خاکاف بر سر که جادو های شما در وجود ما از نکرده و اولین گلی که میگذم همان اینده نهادت و بس

لابد آنها یک این اوراق را مینخواشند از این بحی و بحرکتی اهالی این صحفات در شکفت و حریت فرو مانده و رشندر تعجب خواهند اقتاد ولی برای آن تعجب هیچ سبب و عاق نازه رخ نداده و این تبعیه را ما حالا از مددقات - ساقه میگیریم یا بیرون ساده آن بحی هیچ موجی جز حالت کامه نداشته است، ما ابدآ عق نیستیم که بر امثال مستبدین ابرادگرنه و هر روزه صحفات جراید عجوبة خود را از گله و شکایت بر کنیم بلکه باید از جهات افراد خود را سخن رانده و هر شکل و صوری که امکان بذر باشد آن را منشکل و بجسم سازیم.

بازم مینویسند عباری امور اینجا بوصف واصف و مدع عادح نمایند یعنی اگر همه را بنویم شاید از اغراقات محسوب کنند و عمل احتنای خودند ایند زیرا بالطبع انسان را حریت دست مینمدد که جگونه باش رودی چنین قلب ماهیق رخ داده و انقلاب کلی بوقوع

این گونه اعمال قبیحه و انفال و قبیحه اقدام ورزیده اسم ایران را ملوث و کفیف میکند، اهل از این کوری، ای کوران باطن ما بدلش شاهد در مشروطه وجود تان مضر غیری است و در استبداد متوجه ازی، شاه را جز بیماری و مفت گوئی نشاید و از وجودهای ماحوس تان چیزی غیر از بیکاری نیاید، جرا دیگر خود را پست فطری علم ساخته و برق نامرده را تا آسان افراشته است، حکما شاه حزمه نظام هالم شده و در سعادت خود و اشاء وطن خود تان کمک کرده است، برای نامرده شاه همین بس که تا بکاه قبله بدت خود بشه بر دسته هاکت زده و آلت دست دو قدر ظالم مستبد یعنی گردیده، چندین قدر از بیکاران را بخون آفته گردید، قشرع نافحی شاه را همین کفاایت است که تا بحال امدا از حقوق انسانی خبری ندانسته و بالمره نایفهمیده، که خداوند هالم این همه سرم را بعثت خلق نکرده، و برای طمعه سکاف آدم نیافربده، همین بی عالم و باودی شاه و امتال شاه بود که بیشتر از هصف ایران را بی هیچ جنگ و حدالی صحیح از دست او را بیفت در آوردده و سرمه جنگ کفار ساخته، همین بی غیری و عدم بیداری شاه و اهال شاه بود که حالا ایران بیک نهیب شاهی و حزبی بند شده و ابدآ هیئت واند خلو بک حرکت آنها استند در هر مهد و زمان شاه مفت خوار و مفت گو مانده، هم تقدور برای لایدن و مفت گفتار، زده بوده است، حیف از آن هاکت وسیع و هر رضی که در دست شاه اشاده و هر روزه بواسطه حرکاتان طرابز از بیشتر میشود،

باری هیچ خبری نازه در اینجا است، روئی هم بدت بیا بد، و معلوم بست در طهران و تبریز چه میشود شحصی از کاشان تکراف کرده بود همه عزم و فتن طهران داشتم، ولی چون خلیل راهنمای تاق میداشد امکان داشتم، و روم ظاهر آملت حبسی ازده است دستگاه وزارت خواهید، همه حکمی در کار است همه فرمانی هم هرج و سرج است همه روح داده و میداده، و ابدآ ابتدی از حصول امنیت و رفاه میداشد، شهر آسوده و آرام است، یعنی کسی آنوب واعتنی نمیکند و گرنه طام و رادی در کار بست اگر حد هر را کشته و بخون آفته سازده و چندین خانه را در روز روش فارت کند، ابدآ ماز بی دوکار بست

میزما قاسم خان را که چندین سوار از کازرون گرفته بشهر آورده بود بس از سه روز حبس نماده دوازده هر به تبریز نجیده میکردند، ولی در راه از

عنتیش فرباد میزد) برباده و همان حرکات و سکنان که مشاریله بدان دستگاه ملعوه منسوب میداشت نجسم بیدا کرد دیروز بود یکنفر تبراز بیمه که بمانی از کلامیز شهر طلبکار بود مأمورین غلاظ و شد او را بحضور محضور آقای کلامنتر بوده و بجهة اینکه نسبت بحضرت کلامنتر مدگون کرده نفعهای بسیار خورده و بعد از آن حکوم بمحبس گردیده، فقط بس از شفاهتهای بسیار منحصر شد و معلوم است اگر چیزی از اونگیرند دیگر هیچ چیزی حاصل نخواهد کرد، باز هم دیروز یکنفر از فرانشیهای اداره حکومت در بازار رفته یکی از کسبه محروم را بی احترامی کرده در حالتیکه مبلغی هم بدوبون بوده و بس از آنکه کامب مشاریله با همایت احترام استیفاه طلب خود کرد فرانش قلاش نزد ارباب خود سایه سکرده بچاره کاسب را بروزد و بی هیچ تصریح و گذانه و بدون جزوی تحقیق و تفتش بخوبیش بسته و بجازات حقیق بجهة بخافش داده و این واقعه در حالی وقوع وسید که جماعت سکبه از هرمه ناسخ ناظر و واقع بمحابرات و مذاکرات طرفین بوده و ابدآ بروی بزروگواری خود نیاورده که جرا آن بدینخت بیکنای اینطور در نهادی رفته و بی هیچ جهه و سبی مورد خلم بین گردد، از قراریکه میگویند آن بچاره را هنم مهاجرت از ایران در سراست بیل (این هنوز از نتایج سحر میداشد) ما بدلی استعفه ق طلم داریم و در مقابل آن ب غیری و بی حقی و سکوت که برای خود قبول کرده ایم هر قدر ما را طلم کنند هنوز کم است، ولی چیزیکه محل حاوشنودی میداشد آن است که طبیعت دوزگار چندان با دستگاههای خلم موافقت ندارد، و اگر ما برای دفع و رفع استبداد حقی و مجاهدی نکنیم طبیعت این خدمت را برای ما خواهد کرد، و هر چه زود تر امکان ناشد آن ورق منحوس را در هم خواهد بجید

از شیواز مرقوم داشته اند - ابعا چیزهایی مضمحلت دیده بیشود، مثلاً بعضیها که تکلی از مشروطه و عدالت اذیت و ضرری مدبده اند از غایت آن دلالت و پیغی که در وجود شان مضر و محروم گردیده است، دارند بی هیچ جهه و سبی بین همشروطه خواهان بدگفت دره بیکاری خود را با کارنامات آنار معالجه میکنند، دلالت را ملاحظه در مایند که این بی انصافان نه در زمان مشروطه بدگذارده، و نه دو هم استبداد خلوص گذرانی کرده اند، ولی معمداً از وفور پست خطرن فقط برای تعلق بعضی مستبدان بست فطرت به

﴿ یموجب خبری که از اسلامبول رسیده که عرض
خود باشا و اور منبره ایوب دیروز ماکال احترام و فن
نمودند

﴿ ضباء باشا سفیر عثمانی در ایتالی مفوی شد

﴿ ترجمه دبیل میل لندن

﴿ تلکرافات راجعه بایران

قراراًن در (قلهک) ک شامل در آن سفارت
انگلیس شناخته می شود نگرانی تمام داشته وابن نگران
بسفارخانه انگلیس در شهر نیز سراپت نمود، یعنی قراق
مامور نگرانی شد سفیر انگلیس فوراً احتراض نمود.
جهون بهمن نگرانی از سفارت عثمانی هم شده بود
گویا جهون نیز سفیر عثمانی هم احتراض نموده بود، و سعی
طهران بسیار مشوش و حال آینده آن خیل ناربک
نماید

﴿ هفتم آگست تلکرافی از طهران رسیده که به تدارک
عمل سفیر انگلیس پناهندگان (قلهک) که یکصد و چهل
قر بوده اند خارج نمود

سپهبدار در فزوین بود و چنگ معلوم شد
که تدارک حرکت بجهات تبریز وارد شده است
سیزدهم آگست تلکرافی از طهران رسیده که
شاهزاده ظل‌السلطان امرورد وارد طهران و فرما
بجانب اروبا حرکت خواهد نمود، صحن محبت گله
ربادی از دولت انگلیس نموده بود، که هر امی باکه
طرفداری از دولت روس نمود در اخراج وی از
ایران بحسب شایسته دولت انگلیس با وداده است
هرگز متوجه این اصریبود، تأسیف زبادی رضاخان شدر
کاهنات خود نموده که درین خرابی عمارت او و قوع
بپوشیده است

شاه و شاه دوستان تدارکات بلاغ نموده که اخبار
مشروطیت عثمانی در طهران انتشار نیا بدولی این جد
و جهد نی سود ماند، وابن خبر در کوچه و ازارها بس
از ساعق منتشر گردید، و مشروطیت ایوان را فوقی غیر
مقرب حاصل گردید، بر عکس مستبدین دل آزرم شده
ملاهی شاه دوست ای بول شاه درین جاده کار
مبکر نمود که باران و مشروطیت را عمال فرآن،
برخلاف شریعت جلوه، هنچه جنایت در حین مواعظ
بر منابر اعلویه مبکر نمود وحدت و آبه بر طبق مردم خود
هم توائیدند و دولت عثمانی هم که مشروطه نمود احتمم
دلائل خوبیش شناخته عوام فرجی مبکر نمود، از طرف
دیگر آخوند های زیاد ز جانب ملاهی شاه دولت
با دستخط های حرمت مشروطیت به اطراف بوگند

دوارها فرار کرد و شبانه خود را بقوسخانه انگلیس
کشیده بالفعل در آنجاست تا بعد چه شود
(شیخ عبد الباق)

﴿ تلکرافات روئر راجعه بیهانی

(۴۰ ربیع - ۲۹ آگست)

﴿ سان فتوں دولت عثمانی بزودی در اسلامبول
مروع می شود

(اول شعبان - ۲۹ آگست)

﴿ از اخبارات اسلامبول ظاهر می شود که دستجات
قشون بحری ترک شام وارد شده، ایجا با جهازات
حسکی بیان و فراسه ملحق می شوند بلکه دسته جهاز
جنگی سرک از (۴) کشتک موشک جمهیه دووه در بحر
احمر و خلیج فارس در تدارک و تعمیر هستند، ۴۲
نمود جهازات کهنه را از فهرست جهازات علاحده
خواهند نمود، خرابد ترک را عقبیه ایست باعث
حریق ب درین اسلامبول جماعت عمالک مشروطه ام
(۰ شعبان - ۲ سپتامبر)

﴿ خبری از اسلامبول رسیده که جشن سالانه ناج
پوشی سلطان باکال حلال و شوکت اخمام بذیرفت سلطان
در قصر (بلدز) در تالار دربار با شکوه اعیان
و اکار و ملاقات و مشغول گفتگو نمودند

﴿ کبیلوی از نواب (بالفارسی و کربلا) دبور در
بع قصر (بلدز) وارد و نظردار روحش ناج پوشی
نبیک گفتند، سلطان از درجه ناج قصر نعمت طلاق
اصهار فرموده که امیدوار است خداود قانون مژروطه
را استدام و نیزه آن امانت شود، در جواب
حکمکش فرموده که هنوز جزم دارند مشروطه را
قنه گذارند

(۶ شعبان - ۲ سپتامبر)

﴿ و قابع نگار (طمس) از مدینه منوره تلکرافا
صلاح میدهد که هینچه از طرف بابعالی افتتاح راه
نموده، مسلمانان از هر جانب برای دیدن این جشن
حیثیت نموده، لوارم و اسباب خود رسانی در رواج
مشروطیت میزونند و نشکر به سلطان وقتون نمودند،
رور نامه (طمس) می نویسد که این اوین تلکراف
ت که از آن ناحیه متبرکه با اسلامبول آمده بود

﴿ انگلیسان در اسلامبول دفتر اقامه جمهیه نصاف
رسیدگان حریق اسلامبول افتتاح نموده و نیز از
پادشاه انگلستان استمداد نموده اند - پادشاه نگلستان
(۵۰۰) لیرا اعطای فرموده

(۷ شعبان - ۳ سپتامبر)

و حنگ برقار است با قنگ نه مانوب مناسنیا که
ستبدیل شاه بونته بوده بدهت مشروطین اقتصاده
عطاً در مسجد فرات نوده بزرگان و قادیانی ساعی
اند باز هم ارتباط بین را قائم دارند، جیزیکه مایه
یائی مستبدیل شده وجیه است که مشروطه خواهان
در بنگ جمع نموده اند و ازین رو امید بصلاح کنتر
میروند جاعق از ترکان داخل سلاسل شدند

قوسل عنان ساعی است که اختلاف را از میان
اهمی تبریز دور نماید اعلان مشروطیت عنان و طایی
دولت مشارکها در تبریز داده شد، همان وقت مشروطین
تبریز اعلانی بزمی زمی اشانت داده خواهش نموده اند
که فردا متفق یرون آمده طرفداران شاه را از شهر
الخراج نمایند در آخر اعلان جنین بونته بود (جه فرق
دارد بر اینکه محمد علی و با عهد الحبیب شاه نباشد)
در زان قارسی هم جنین اعلان را داده اند

اوپاچح حالیه تبریز موساد تبلات زیاد را درین
و سه روز متولی جنگ قائم بود ستار خان نیام کیه
تلکرافات را ضبط کرده و از آن معلوم کرده است آمدن
عنان القوه و سپهادار را که شاه دوستان منتظر قدومشان
نمی باشند، ازین دوشروع کرد قلع و قع نمودن مستبدیل
و بازار تفال گرم گردید، از آن طرفهم سخت تدارک
بده بودند ازین رو مشروطین توخخانه را که قرب قله
بود قبضه نمودند، این قدر حنگ سخت بود که با آنهمه
ملاحظه و مراقبت در محله اروباپیها هم گلوله میریخت
و مسلم بود نا، فق که متندن قلعه را سنگ خود
قرار دهنده محل اروباپیها می‌ضبط گلوله واقع خواهد بود
امروز مشروطین سیم تلکراف، اقطع نموده و
در مسجد اظهار داشتند هرگز هر زیم آن اقدام نماید
اورا بقتل خواهند رسانند و سب این بود که درین
کیه های تلکرافیکه ستار خان ضبط نموده بود فرمان
شاه را یافته که خوانین ما اوئی تلکراف نموده بود که
اگر ادعا کو را برداشت سرکوی توزیان بپاید، این ود
که واکی سه خواهات تلکرافی طهران این ندر را نمود
ولی بد وحش خواهش قوسل انگلیس سیم تلکراف
را وصل گردید

قلت وحش در طرقین احساس می‌شود گران دو
شهر نمودار افوه است که ستار خان حمله هر بخار
معابر را طلب کرده رهیک سه ایوا تأیید خواسته
است، رحیم خانهم در طراف شهر را سوارافت
خود بشارت و تاراج مشغول است، و مان راه بار
خود را مار میکند، بخارت پکده مسدود و تخار قابل
ترجماند، بازارها ند هر را در مذہای هلاکت و بدین سب
مدنی است که حق ملارین دارات بخان خواهی بافت اند

کرده مردم را بخلاف مشروطیت آماده می‌بودند
و این ندایی برای خلافت آها درین اعلان اخبار
وکلای حدبوده، ولی اهلاف مشروطیت عنان بلکه
مرتبه این نقشه واب رهم زد، و مشروطین را بسرام
خویش نائل ساخت، و خیالات آنها را حکم گرد کر
شاه دوستها شکست و شاه بزر ازین طبر را اندازه
پریشان گردیده است

شاه پیکی از ملامهای شاه دوست گفته بود که دو سال
هر ایه باری میان کرد، و سب نمود و هاقبت بین شش
ساعت تمام را برم زدم ازین و سه اصف و عدالت
خویش را که نالی و اظیای داشته باشد ظاهر خواهم ساخت
جاعق از آخوندها هر روز یمن گفتند که شاه خیال
دارد باری میان حدیثی که وعده داد، ملتی صبر و
حر کند باری ایه قائم شود هوجیبک در عنان
باری میان قائم خواهد شد من بعد قائم دارد

شاه سیزدهم روح در باغ شاه در باری نموده
در آن درمار اتفخار حکم کرد، است که شهر را از لوث
وجود مشروطین صاف و بلکه نموده و این اول دو
باری صحیح است که بد از جلوس خویش نموده
(کرنل لیا کوف) و هشت هر افسران دیگر ووسی
که در خدمت شاه اند، درین درمار که باشند مذهب حضر
ومورد الفات واقع شده همه را شان تفال ها بون داده
و ۲۴ نفر از رؤسای قزاق را بزر شان بخوبیه است
بمحب اخبارات موافقه که بطریان و سیده ترکها
در طرف او و میه مشغول پیش فدمی اند، هنقریب
خواهیم شد که ساوجبلاغ را بزر ترکان تصرف نموده اند

مشهور واقعات تبریز

﴿ترجمه دوزنامه دیلی گرانکل﴾

نه آگست از تبریز تلکراف رسیده که یعنی دلوه
نه شنبه وارد خواهد شد

رحیم خان با سواران خود و قشون شاهی بر ستار
خان حله نمود و درین میدان خلبه ما و رحیم خان بود
اقدامات خواهان نزی روح تازه بر قالب تبریزیان و مید
این نکته خلیل فاهض و شایسته کشبات بسیار اهم است
بمحب تلکرافیکه بپرسیجک رسیده شاه جواهرات
سلطانی را رعن گذارده است

خبریکه سیزدهم آگست از تبریز رسیده ظاهر
بیدارده که جهار روز متولی جنگ در تبریز موقوف
شده و مشروطین با تحفظ شهر و امیلت می‌بودند
جاسوسان اردیوی ستار خان را معلوم شده که اردیوی
بیدار در قرب و خوار شهر رسیده
تلکرافی از تبریز رسیده که امیلت در تبریز نیست

خودش هم در آن جذک کشیده شد و فقیه آقا سید جمال افجهه با جوی از نجاح و صردهان سليم نفس خواسته وارد پارلمان شوند هبور آنها از وسط فراق بود، فراق پارلمان را احاطه کرده و نیکنگزاده کسی داخل شود. بدین منبته قاسم آقای فراق شلیک محاب سپد کرد، این واقعه خوبک انجمن آذربایجان واقع گردید محافظین انجمن از بالا جندی بری محاب فراق شلیک کرده فرقان از هراس نوب را گذاشده فرار کردند.

حالی سوم، از روی قطع و بین دو هادت پارلمان هیچ گونه اشیاء حراقه از قبیل نارنجک و نفک و غیره نبوده است وابداً اسباب مدافعت برای وکلا حاضر نبوده و مخصوصاً این نکته را من از دیگران این آقای هنرخانه دولت و از جانب تئی زاده و دیگر از اعضای پارلمان که خلیل محل ونوق بودند برش موده همه بد زبان مدون تخفیف گفتند که اعضای پارلمان هیچ وقت خلیل عغامت با دولت را داشته، و هیچ گونه اسباب مدافعت برای خویش فراهم نیاورده بودند و نارنجک در مجلس نبود که بقشون ادعا خانه شود افواه است که از پام بد از خانه های اطراف مجلس نارنجکی هزار قاعده اند از این نکته را از خانه های اطراف مجلس نارنجکی هزار قاعده شده است و درین حرف هم هیچ گونه شیوه نگویندگان ندارند البته این اخلاقاً تاریخی را حرآمد انگلیسی باشد اصلاح نایابند.

(ایضاً)

وقایع نگار اخبار مذکور را بازیش حزب آزادی خواهان ترک در لندن ملاقی شده در حال کنونی ایران سوالی کرده حین جواب شنیده است چیزیک خلیل پاشا میدهد وضع آئینه سیاست ایران را واقعات کنونی امر و زاده آن حملت است که مشروطیت آدریانیان حکمت عملی خارجه منصوریت نامه یافته اند، و این نکته را به بیرون چه نیتوان کوچک نصوص کرد، آنچه از روی تحقیق ما علمه هاریم اینست که جوانان ترک قدم در خاک ایران نهاده و مصمم اند که مشروطیت ایران را تأیید نایابند، چه در وضع حکومت قدیم چیزیک و شفاقت یعنی غنیانی و ایران چیزی منصور بست، و این جوانان باصول مشروطیت اشلاف در اعلان مقدونیا ییدا کردنده، دست اتحاد و برادری دادن جوانان مشروطه خواه ایران و ترک خانه اقلیات عظیمه کنونی ایران را تصدیق نمایند.

ترجمه از روزنامه دیلی کرانکل

(وقایع نگار دیلی کرانکل از طهران مبنی است) جد نکته تاریخی را اخبارات انگلیسی درین وقت اخیر طهران غلطی اشاعت داده که اصلاحات موآها عرض است

او که بونه ند شهزاده ظل السلطان تاییدات مالی انجمنها می بودند او را در حصول تاج و نخت تأیید هایند درین موضع آنچه از شخص شل السلطان و دیگر موسی شاید این است که این شاهزاده هیچگاه طرقداری از انجمنها نموده، و انجمنها را هم طرقدار خوبیش ساخته بود چه سکبرس و خلنه کی از کار منفعی این خلیلات را او نبوده و بست اگر درین خلیلات بود و فقیه که بدوش رحالت دو اسباب هم قسم جم بود اقدام می نمود آن وقت اطاعت و نگفکن بواره کوچک خود نمود

در مشروطیت ایران شاهزاده ظل السلطان صدمات بسیار دید در دو افتتاح پارلمان او را از حکومت می ساله اصفهان معزول نموده، با حال خسته بداد خواهی طهران آمد، چه اعمالی به تحریک جنده قرق و هدن سبب نمایی محالفت ورزیدند، همان ایام دشمن بزرگ وی میرزا علی اصغر خان را طلب نموده بودند که جهادیان بار به متنه صدارت ایران نشینند، شهزاده موصوف خود را تاجار دید که وضع حالیه سوره و بسازد و ساکت مادر، و خوبیش را مورد هیچ توجه الزام نمایم همچ این بود که خود و بسگان خوبیش را حفظ کند، شاهزاده هزار ایران نام بسک دلی از او گرفته و نیز به مجتمع و محاذل ملیه نام سایم و غیره همراهی مالی ارد، این امور دال است برای نکه وصی را که او پیش گرفته بود فقط بولی خودها آرای خود و بستگان خوبیش بود که باراده نصرف در نخت و تاج جون خانه اش در قرب پارلمان واقع شده بوده بیش نموده آنها واقع گردیده بود در حیاط پارلمان ما این همه العان میگوید که سلطنت ایران ای سواد ماند جز در سایه مشروطیت و من هاره در ایران مشروطه خواهی معروف بوده ام

غلطی دوم، آنچه هم حقیق بیوسته، و قابل اذکار بست، شروع جنگ از طرف ملت نشده و این نکته را اخبارات انگلیسی و عکس و خلاف انتشار داده اند اندی شایبلر را بسر قسم آقای کریم ترازق نموده که

﴿ جملتين ککته ﴾	﴿ دلار دار ابوخات مشترکین اند ﴾	﴿ قیمت اشتراک ﴾
بدیکل کالج استریت نمبر ۴	(بدل ابواه اخبار پیشکی گرفته میشود)	سالانه — ششماده
﴿ هند و برمد ﴾		
۱۲ روپیه — ۷ روپیه	نامه مقدمه	
﴿ ایران و افغانستان ﴾		
۲۰ قران — ۲۵ قران		
﴿ عثمانی و مصر ﴾		
۵ مجیدی — ۳ مجیدی		
﴿ اروپا و چین ﴾		
سنة ۱۳۱۱	۳۰ فرانک — ۱۶ فرانک	
(راسلات خرسی بدون امصاری معروف)	﴿ روس و ترکستان ﴾	﴿ مصادف با ﴾
۱۰ میان — ۶ میان	(اداره درج نمیشود)	۱۴ سپتامبر ۱۹۰۸ میلادی

﴿ در این جریده از هرگونه اخبار و وقایع سیاسی و مناقع دولتی و فواید ملکی بحث نمیشود ﴾

(مقالات فامالتفه مقبول و در انتشارش اداره آزاد است)

نگرانیات و سخن حمد علی شاه در ۲۵ جادی الثانیه
سریحاً مشعر است که ارکان مشروطت را به جو جه
حال و سیده و خواهد و سید

در این صورت ما بهم سرمه دول و پایانگان ملل
و هوا خواهند علم اسبابت حاطرشان و میزانیم جنایه
تا کنون ما در حفظ حقوق و شئون دول همچوار و
غیر همچوار و محارست نسبه آنان هم ایت سی را مبدول
داشته متصدیه که در معاملات بین‌الملل و اقتصادیه
هم دول همین رعایت را در حق ما منظار دارد
و حکم قانون اساسی اصل ۲۰ که سریع هیارت آن
این است (استقرار ارض دولتی هر عنوان که باشد خواه
از خارجه و خواه از داخله ما اخلاق و تصویب مجلس
شوراییه ملی خواهد شد) استقرار ارض دولت ما از
خارجه و داخله بدون تصویب مجلس شورایی ملی از
درجة اعتبار ساقط است

با این حال محمد علی شاه در این موقع احتلال
جواهرات دولتی را در مانگ استقرار ارض روس رهن
گذارده و مبانی فرض نموده اینک ملت ایران یاد آور
نمیشود که این استقرار ارض از درجه اعتبار ساقط و ای
آوا مات ذمه دار نیست و این تصرف را در جواهرات
مات جز تصرف سارقه داشته استزاده آر با حکمیت
دول خواهد خوست

﴿ عرض داشت مخصوص ملت ایران ﴾

﴿ پایانگان ملل و سفراء دول ﴾

بر هر یک از هیات دول و طوایف ملل بوشیده
و مستور بیست که سلطنت قویه قدریه ایران در تاریخ
۱۴ جادی الثانیه ۱۳۲۶ و ۱۰ آگوست ۱۹۰۶ از وادی
ستبداد رحلت برست و دورانی زرنگار مشروطت
و رفراز تخت و کاخ قانونیت اشت
ملت و دولت در اداره امور مملکتی شریک و در
حقوق بشریت هدون امنیاز سهیم حدود دولت مین
و وظیفه ملت مشخص گشت

جاده ۲۳ جادی الثانیه ۱۳۲۶ و ۲۲ جون ۱۹۰۶
که آمده ملترا در اضطراب و عملکرد را در اقلاب
افگند، میتوان کوچک زین واقعات کاریخی شمرد که
هر ملت و دولت را در فیصله امور خود رخ داده
ز این رو ملت ایران را در هاقيت و مال آن
بیچگونه دفعه و تشویش نیست، و بوجب اسناد
حاضره دولت وقواییه قاهره ملت سلطنت ایران را
مشروطه و حقوق داخله و خارجه را بر طبق قانون
ایرانی ذیضده ۱۳۲۶ و دسمبر ۱۹۰۶ ثابت و متقن
میداند

گذشته بانک انصار ۲۳ جادی را ملت به جو جه
مشروع و قانونی نهاده و ای الان سکونشیده که
ایران مشروطت را بدوفت انصار بقرار دارد

وا منحصر در توسل بتمثیر بد و بس ا وابن تهمیم را
بكلات واضح از دوات ناینده خود ب مجلس و تمام ابران
پیغام داد ۱۱ آری در پس آن به طوطی سفتم داشته اند

مرجع استاد ازل گفت بگو میگویم ۱۱

نتیجه اجتماعی این سادگیها بدینهای بود که در باشیدن
بیمه یا به استهلال ایراف و تخلخل اركان اسلام روی
داد و وحشیگری هائی بود که تمام علم را از مشرق
و مغرب در خلفه و حیثت انداخت ۱

حل دو مسئله فامض

علاوه بر این صفات بزرگ دو مسئله فامض برای
و شمنان حارسی حل شد، اول اینکه دانستند تمام ابران را
به قی حاموش میتوان کرد، و بچند صد قزاق هر قسم
سنگ و هار و ظلم و اساوت را بار دوش ابراتیاف
میتوانند نمود، و تمام باد و بروت آنها را بیک توب
میتوانند خانه بند و بیک سنگ هم را از وغوغ میتوانند
انداخت ۱۱ کجا شدند پنجاه هزار مجاهد اصفهان؟ چه
شد آزادی خواهاف شیراز و خراسان؟ کجا
رفت حوش و طروش بنادر؟ چه شد آن عیاموی
قزوین و رشت؟ همه دم کشیدند و بیچاره عجمانین
آذربایجان را در میان دشمنان داخلی و خارجی بکه و
نه کذاشتند ۱ اگر همه این شهرها هاف شیوه
آذربایجان را بگرفتند چه کارهای بزرگ (بدون
اینکه لشکر بیجان حرکت دهنند) از پیش میرفت
دوم بیکه خطربیکه از تعریض بعده اسلام و ب
احترمی به پیشوایان مسامجن تصویر میگردند بدند همه
و همه بجا و خیال بی بایودا جرا ۱۲ مگر صاحب منصب روس
نیبودند که زرگزین مسجد مسلمین را بستوب بستند ۱
مگر آقا سید جده اه و آقا سید محمد طباطبائی و امام
جمعه خون اولاد بتول هنرا و پیشوایاف مسلمین
بودند که سر و بای مرنه در غل و ذغیر روی و
سر خون آود ریش کنان بر سرشاران زنان بمحکر ...
برند ۱۱ آهم در حملت اسلام در میان شیعیان هل ۱۱
چه شد؟ رگ غرتکی جنیده صدای وا منعا و احمد
از کدام علایی ابران و عتبات در آمد ۱ جرا طبس
میرزا حسن تبریزی بعد از عهد و قسم هوافت با
مات با وحیدخان دزد ساخت و جان و مال و عصمت
اهل تبریز را بیاد داد ۱۳ بخیال اینکه پامضا کردند

نمیگذرد گت دولانکلن خامان هنوز

پنجه او لما چاق سو گوک

مسئلی است که امیمه حضرت بعد از تفرقه اعلی
ساده مجلس بدان نهندان فی الواقع سادگیهای اعضای مجلس
خارج از حد و حصر بود، زرگزین سادگیهای ایشان این
بود که با کمال خفقت از مقاضیات وقت و عملکت از هیچ
راهی در فکر تحصیل قوه واقعی که بدان در روز سحق
اعتماد و انتقال توان نمود و نیامدند، اکثر رؤسای طوایف
خانگی را که مستحق دار بودند اسیر بجهة قدرت خود
ساخته بدون آنکه آنها را بسیاست رسانند که عبرت
سایرین در حل واستقبال باشد و نجاییده و رها کردند،
و در اتحاد با طوایفی هم که با شور و شفف دم از
حس ملی زدند و در صدد ارسال و کیل بو آمدند
با ادازه طریق مساحت چوده تا آنها را از خود مأیوس
کرده و بتلکرایهای بیمه رنگین هاری از معنی و اعتماد
عشق کبله و شهری از اعضای انجمنها که رئیس و
قاده بیجهی نداشند و بخلافه قدرت و پیشرفت موقی
خویش مغور گردیده خود را بلوغان فرانس تصود
کرده هیچ جیز را شرط هیچ جیز نداشتند ۱۱

دوم آنکه مطبوعات ایران بر اصرار در اظهار
فهم مکابد و حیل روس ها و بی بودن بکنه مقاصد
آنها نمودند، و نزیبات سد خیارات آنها را جیده ۱
موس کردار نگفتار پیجندند

نتیجه سادگی اول این شد که دشمنهای خانگی که
شب و روز در تلاش اهدمان بنای آن اساس عدل و
مساویات و هیچ هرگونه سعادت ایراف بودند، این
خفقت بارگان را هوزی عظیم شمرده، رؤسای طوایف
را با آغوش خود کشیدند و شها شراب انداد در قداح
سورین نوشیدند و لدر استحکام مآل کارخود کوشیدند
و عدهات وقت ۱۰ مجها رجنی پائیدند و گامگامی
هم دست بیال و گو بال نفعی از اعضای مجلس مالبدد ۱۱
نتیجه سادگی دوم این شد که (خرس مسکوی) ا
قطع امید از پیشرفت هر قسم حیله و نژویر و دجن
اشخاص ما فهم و ادراك در پیران مختلف انتظار (که
ز نتیجه مه شرت با رکان دولت داشت در اقامه قزوی
و تسیط دلی و قای قوه نه اسب آنیه ایران چاره

زده بشخصه مینماید؟
بل بدادت ملک و ملت خود را جا بخود
در صرف سلطانی که از ابتدای چیزی شقی باشد نمیشود
یک و نهایت نماید، زیرا که گذشتگفت بهر خبط و
خیانتی که مفهم بود دادن ملک و ملت خود بدول
اجلی هرگز رضا نمی دادند!

﴿شاه ایران را بروس میدهد﴾

چطورد شاه ایران را بروس میدهد؟ بین طور که از
امروز بعد فقط قوه که در قای خود و سلطنت خویش
بدان و با آن اتفاق و اعتماد نموده همان فوج قراق
خواهد بود که در تحت ریاست صاحب منصب روس باشد
زیرا که اهل ایران بخصوص اعالي آذربایجان بعد از
ضدیلها و حبشه های که در بر اندختن اساس عدل و
آزادی از شاه خود دیده و قسم شکنی ها و بدقولیه
و طلسها و بحرمه ها که در مسلمین و مذهب علی
از شاه خود معابده کردد و تائیک از حرکات
الواده و فیله درباریان چشیدند و از تصور
مالها و حبشه های که در این دو سال خبریکات و مکار و
خدعه در ماریان از آنها تلف شده و نی عصی های که
بر زمان و خواهان آنها وارد آمده هرگز نداشتند.
چنین شاهی صاف نخواهد داشت هر قدر هم نی حس
و این وقت و مله هم ناشد! بس شاه باید بهای
فوج قراق و صاحب منصب روس اعتماد کند و سه و
صاحب منصب روس هم مطیع او امیر وزیر محظوظ روس
خواهد بود در این حال وزیر محظوظ روس از هر اقدامی
و تهمیدی که مستحب نماید خود و تسلط فعل و تصرف
و نهایت مآلی ایران باشد باز نخواهد داشت، و شه و
وزرای احقيق را نخواهد گذاشت لکه قدمی در راه
سیاسی و پاییک خز بستور العمل خود رفته باید
و شاه برخلاف اسلامیان فرضای هم ملتفت و خامت آن
اقدامات باشه جارة چیز قبول نخواهد داشت، بس تاجر
خواهد بود که تمام شاه ایران روس است دریج بدد.
انگلیس هم که کار را هدان متواں بینند تاجر از نهاد
تصرف خوب ایران خواهد بود! کار نه بینند یا
و سید او دو شق حالی نخواهد بود یا برایان که ملا
ماجر ارجاع قوای متفرقه خود در یک جا معتدله
نموده این تأسیس را بینند با سر کرده ای دلیر ناگهه

(بعنده) در نو شنجات و روش و گرفتن و با فتح اطریق
همدست شدن و خون شیعیان علی را و بحقن حای
حاج میرزا جو د آقای بجهه را خواهد گرفت و احترام
بوای او و علایه که نام آنها را بالحاق اسم خود بدnam
کرده باقی خواهد ماند! ایکجا شدند کسانیکه در نکایا
و روحه خوانیها مقل زمان شیون کرده بر سر و سینه
می زندند و با لائق معکم می گفته‌اند! قب بر این مسلمان ها
اف بر این غیرت ملی! خدایا تو خود بر ایران رحم
کن، نه در مملکت دولتی مانده، و نه در مرات غیری و صداقق،
و نه در عالم دیگر! و علایی ایران او این سکوت و
هر ای مسنبین شخص ایکه املاک مردم را شبط و
گشتم را ایبار بحسبند چه نتیجه خواهند برد؟ بلی
وقتی که قراقوها و رقاصهای روس در شمال و سوارهای
هنده و دیوان انگلیس در جلوی ایران و سپند
خواهند معابده کرد و نتایج تلغی سلطنهای شیخین آس
خود را خواهند چشید!

﴿نتایج اقدامات شاهانه﴾

تا انجا منشأ صدمه وطن پستان و وفا و غیرت
ایران و دیانت پیشوایان دین را تشریع و تحقیق کردیم،
و نتایج احوال آنها را میرهن داشتم حال حبوت
عطف نوجیس با اقدامات هایون و نتایج آنها نایم
شاه چه میکند! شاه دارد شاه ایران را بروس میدهد
و انگلیس را ناجار از تصاحب حنوب می کند! شاه
دارد سلطنت قاجاری را بر می امدازد! شاه دارد
آزادی و زندگی را بر خود حرام میکند! شاه
دارد سر و جان را در راه هوا و هوس مشتی الواد
بی مدرك که دورش را گرفته اند فدا می کند! شاه در
نام او و با خود را وحشی و قاتل قلم میدهد و مورد
نقرت نام اهلی مینماید! شاه دارد تأسیس حلال و
جبوت امپراطوری و شاهنشاهی نام مشرق را حکم
دست غبی و مقتصیات زمان برای او مهوا کرده بود
با تیغه جهالت و غفلت از پیغ و بی می نند! شاه
دارد حلقات و سیادت بیصد میلیون مسلمان را تار
موی و پیش حنا بسته امیر بهادر میفرشند! شاه دارد
بیصد میلیون مسلمان را از خود منفر می سازد! شاه
دارد خود را ایسر مشق قراقق مینماید! شاه دارد
حلبطهاییکه از سلطانی از اول حلقت آدم کا حال سر

و بندوی متواری گردید ۱۱ پس در این صورت جه خواهد بود حال پادشاهی که پک ملت متمدن متعهد طلم بمقتضیات وقت او را دشمن خود و ملکت خود ورق و سعادت خود بداند، و در مملکتش دو دولت حق مداخله داشته باشد که بکی از آها طبعاً و پلتباً شامل ناشد و چهارچشمی حرکات دولت دیگر را باید که اگر بخواهد حایی از عبدالعزیز ایران نماید ماجع شود؟^{۱۷} شاهد احیال شق دوم را تشکیل اوضاع دو سال قبل در (کوره) در نظر معاب خواهیم کرد، که چکونه مردم پای تخت (کوره) از جبله و غذا و تزویر و فساد اخوار و اخلاق و شهد و قسم شکنی های امپراطور شک آمده بخلع او مجتمع شدند و ناینده ژاپون وارد شد و با کمال احترام عذر آقای با تاج و تخت را خواستند

(شاه زندگی را بر خود حرام مینماید)

سد از معاب خواهی این اوضاع از میان دایران و غیوران ففقار و آذربایجان (از سق و شیعه) که امروز هر دو از شرایب حب وطن و شرف ماقسر است از هر دو از قابله هزاران عباس آقا خواهد بروخت و دور پای تخت ایران جان برآن بکردش خواهند افتاد، شاه و اهونش نماید نزک ترازد آزادی گفته شب و روز با هزار نرس و هراس ماند ساعان هنای قبل از مشروطیت در بروج متبدله بسر برند و از هر ذی روی طرف وحشت و دهشت شود و روز از دوزی هزار بار تائی مرگ را بجهشند و هر روز از رفقن یکی از اهوان بر خود ببرزند ناوقتی که فراقشان دوباره بوصال مبدل شده و نایی شهای عجران را با هم شرح دهد.^{۱۸}

(شاه بیشه بر تأییس شاهنشاهی و خلافت نام مشرق زده)
در این شکی نیست که امروز هوای تمام کرده بر از ذات ملت جوئی و بارلان طایی است و این ذرات با خون در تمام هر رق مرد و زن طلم در حریان و سریان است، فرمی را که از پک اصل و شاخ پک درخت بوده و اتفاقات روزگار آها را از همه جده ساخته با پک قوه مقنایطی بیکدیگر جنب میکند و مشرفان در جستجوی این متصوی و آزادی از (بنیه در صفحه ۴۴ همین شماره)

ی واحده الیای از آذربایجان و گیلان پکاره ظهور و در قلم و فتح این خادان برآمده مجلس مل را بیا و دولت مشروطه را بفرار خواهند کرد روس و انگلیس ابر معاہده که دارد برعیز از مداخله خواهند داشت، جنابه که در این واقعه طهران و تبریز خواهد^{۱۹}
با اینکه اگر ایرانیان از حس و همت جنین اقدام عاری باشند همینکه روس و انگلیس را صاحب واقعی خود دیدند دیگر هر اقباد و اطاعت خارجه را عال است با ظلم و اسارت و فقر نوام نموده و شک ممکنات و فرمونیت مشق الواه بی سروای هرین سلطنت و احتجاجات آخوند های مال مردم خوار دار خود هموار کنند لهذا همه متعهد بروس و انگلیس متول و برقراری مجلس و تبدیل سلطنت را جدا خواهند خواست، و دوس انگلیس این مسئله را در حصول منظورات مکنونی که تصاحب و فتح تدبیجی ایران است فوزی عظیم خواهند شمرد، زیرا در این طریق و با تک خطر دشمنی و ضدیت اهالی خواهد بود ا بدین است در وقتیکه نام با اغلب ملت بخواهد شعیی را که بو شی گری و قسم شکنی در میان مال خود را معروف داشته از ناینده خود خلاص میابد (و آن شخص هم نام امیدواریش بمحابات خارجه باشد و خارجیها هم صلاح پلتیک خود را در مکافات ای ملت و این تغییر به یافته) خلعن از سلطنت ناچه قدر سهل و ساده خواهد بود^{۲۰} شواعد بین هر دو بنی هیق را اقلایات این عصر در آستان مانهاده، اگر در شق اول شکی هست صلف توجه را سراکنی باشد انداحت که چکونه طوابی عقایله هرب از متعاهده اتحاد عبدالعزیز کم خلق با فرائمه و فساد دربار عبدالعزیز و رشوه خواری و خلیانت و موس ران اطرافیهای او از او و سلطنت او متفاوت شده همه با هم (با استثنای محدودی) متعهد شده، مولی حفظ را بسلطنت برداشتند، و دولت فرانسه با همه حابتهای باطنی که از عبدالعزیز کرده و میکند و با بولهای که بدرو رسید و تشریق و تغییضهایکه خوبنا از مردم در اطاعت و عقایله عبدالعزیز نمود با داشتن اردوی بزرگ در سراکو و عدم حق مداخله دولت دیگر در آنجا بیرون که عبدالعزیز بود این است که از بندری

ابوان برآمد لیکن حادث سری و علیق روسها مانع د
اجرای این مقصود گردید

دو تاریخ (۱۳۲۲) عین الدوّله حکام ولایه ولایت
را پس ای تخت احضار و ناحضور آنان برعکس محمدعلی
میرزا مصمم گردید لیکن بواسطه موافع فوق بدون
حصول مقصود حکام را هرگز حکومت خود عوادت
و انجام این مامول را بشویق آنداخت

در تاریخ ۱۳۲۲ که شاهنشاه مبور بسیاحت اروپ
مسافرت فرمود محمدعلی میرزا و طهران احضار و
با کمال در طرف بر بر سر و نشارت وزارت خارجه برگشت
عین الدوّله که مأذون رکاب شاهنشاه مبور بود
 تمام حواس خود را بر این متوجه ساخته بود که در
این مسافرت با روایا موافع عزل محمدعلی میرزا را از
جلورداشته بعد از مراجعت مقصود خود را اجعام داد
و از آنچه که از حیله و تدبیر محمدعلی میرزا خواهد
مصنون عیند است سعید السلطنه که دو آن امام و وزارت
نظمه را دارا بود در حالت غافلی گذاشت لیکن سعید السلطنه
از تعهد خود تخلف ورزیده و با حوالات محمدعلی
میرزا سرآ موافق گردید

محمدعلی میرزا در طول این مسافرت عوادت
بعضی از علاوه و محار واعیان سرآ مدعای فراهی آورد
که در موقع ورود شاهنشاه مبور سرحد ابران خان
طهران بلوانی خوده و از ورود عین الدوّله در حزو
مانزمین رکاب با ابران ممکن نمایند اگرچه سعید السلطنه
ار این مطلب سری عین الدوّله جزو احصار نمیگرد.
لیکن اشخاص دیگری که از طرف عین الدوّله در
دربار بهمین وظایه موظف بودند مرائب را اطلاع
میدادند

بعد از ورود مصفر الدین شاه بخاک روسیه و قبل
از ورود سرحد ابران عین الدوّله دستخط تاگر اوی
نهدید آمیزی خطاب و محمدعلی میرزا صادر و محاره
کرد دو آن دستخط شاه محمدعلی میرزا را ارداخت
در مور و رارت حانه مجموع و از اشغال مباره هنر و
فسادی در طهران حدآ نهید ازده بود

محمدعلی میرزا که از این مامول محروم گردید از
راه دیگر برآمد که در موقع ورود شاهنشاه طهران
بدستیاری هان اشخاص طلاق و محرك گردیده نا بلوا

﴿ اقلابات سیاسی ﴾

﴿ نگارش مدبرالحالک مدیر تهدیق ﴾

(لکه تاریخی)

حوالات طهران از او اطراف ۲۲ اغایت ۲۲ ج ۱
صادمه مشروطیت ایران با پلیسی روس و انگلیس ۱۱۱
در مقابل این حالات پلیسی تکلیف ایرانیان جسته؟

﴿ لکه تاریخی ﴾

صفحه تاریخ ابران که سراسر بتجاهت و غیرهنگی
های این و نهایان اسلاف خود سین و بشهادت و
فتوات مسلم و ممنون بود در قرن بیستم میلادی و قرن
هیجدهم هجری مطابق بیست و سیم جادی الاول ۱۴۲۶
از یک اقدام جاialeه محمدعلی میرزا سلطان این عصر
ابران لکه دار و تا اند انساییه این خاک را منقول و
شرمسار داشت

در موقعي که با دھوی بیداری ایرانیان انتقام نهایم
ملل متوجه سکنه این سامان بود که در مقابل تحطیمات
جسورانه هولت روس دو سرحد شاهی ابران از این
ملت بیدار جه اقدامات فداکارانه در حفظ وطن
طوبی و اطراف حاصم برصده ظهور و بروز خواهد
بیوست محمدعلی میرزا با یک نیروی شرماه از مرکز
سلطنه بخارج شهر هفت و بانهدام اساس مشروطیت
و قلع و قلع غیرهنگان ملت گرف بر بست

محمدعلی میرزا که بهجیک از فرزندان شاهنشاه
مبور مظفر الدین شاه کیم سلطان عرب ب ایرانیان
افراره بر راهه خلقاً و خلقاً شباهیق ندارد درخت
خنثی است که اغیان بوستان و بران کن ابران امین
السلطنه دو ابران خرس نمود

محمدعلی میرزا درسته ۱۴۲۶ که از اعداد ماحوسه
محسوب و نتایج نخوت آن محسوس است بولايت همد
و فرمانفرمان خطبه غیرت خیز آذری بمحافظ منصب
گردید از بدبایت ارتقای مدحفانه رفعیم چندان خود را
برقالت و دنائت هرفی کرد که در میان آذری بمحافظها
و پسر ام خاقان اشناز یافت (حالات ام اخلاقیان
کتاب جداگاه بایست)

عین الدوّله در زمان حصارت خود نظر بمنبالاییکه
دادشت کراراً در صدد بطریق ساختق این نیک از آنیه

زمان ها بوده بیشتر

باوری بعد از عنزل عین الدوّله پیش آمد مشروطت ابرات نه جندانکه بدایره تصور آید پایه شرارت و رذالت محمدعلی میرزا را شعهور ساخت که اعمال غبور آذر باجاف بستوه آمده منائب را بعرض شاهنشاه میبورد رسانیدند محمدعلی میرزا بطور فرار از تبریز به تهران حرکت و در ایام حیات شاهنشاه میبورد و زود نمود شاهنشاه جندانکه ممکن بود محمدعلی میرزا را در قوبت این اساس نویسه فرمود و برخلاف از مخالفت ملت نخواست داد لیکن افسوس که از این مملکت و ربانی جزیسیه در شوره زار شدید محمدعلی میرزا ریشه

۱۱۱ بست

محمدعلی میرزا بعد از ورود به تهران هیجده بیانات ملت را که در حفظ و وقایه اساس مشروطت برای عین ملاحظه کرد از مخالفت شفاسی و علی جندی این متصارف گردید و برای استقرار سلطنت خود که کنفرانس این مخالفت را ممکن بود علاوه بر این تقدیر نموده را نجیب و بجانب خود جلد نمود لیکن این تقدیر نموده را نجیب و بجانب خود جلد نمود علی این مخالفت و رذالت بالحق او نه جندان قلوب خانه را از خود متفرق ساخته بود که مدین و سائیط بتوان جراحت درونی را التیام بخشید ملت ابرات بطور وسیع مخالفت و مضادت محمدعلی میرزا را معاینه و عسوس میدید لیکن بود باوری و سلامت خوانی که از در زمان طییت نایمه از برای اعمال ایران شده باشد گردید که این شنگ را بر خود هموار نموده و قبول سلطنت این جوان نمی در داده

بننگته را ذمه دارم که تسریع نموده شده است
شاید برای از خواطر خاطر نموده رفع نایم هر چهار وحدانی که با ذره انصاف و حقیقت جوی در حالت کلوپی این ایاز تعمق و تأمل نموده باشد تصدیق خواهد نمود که نسبت نرس و جین اعمال ایران دادن ای وحدان خوبش مخالفت و وزبدن است ایوان امروز اگرچه از قافله نمدن و تربیت عقب افتاده لیکن بر حسب اصالت و نجابت نصف نمدن را دارا و مخصوصاً در اندک مدت جندان محتوق وطن خود پی بوده که از اطفال خورد سال حرکات محیب و ضریب دیده

از دحام هوده و در شوارع و مصار آتش فروخته و خود را در آتش انگشته عنزل عین الدوّله را خواستار شوند نیمه این مقدمه باعث گردید که عین الدوّله تلکر افأ سعید السلطنه و فخر فقامیه را بسرحد خواسته و هر یک از کمدادایان طهران تلکر افی عصوص خواهه و انتظام شهر را بهمه آنان محول داشت

محمدعلی میرزا را باز اصراف حیال دست نداد سرآ در صد و نیم دیگری برآمدند بدایت ورود شاه سرگرم پیغمبرانی سفرا و وزرا و دول مقیمین طهران فته و نیوای دیگری ربا نمود مقصود خود را انعام دهد لیکن عین الدوّله نمیخض ورود طهران مستخط مؤکدی از شاه صادر کرد که محمدعلی میرزا مسجل آذر باجاف مسافت باید و با آنچه محمدعلی میرزا در توقف یکی دو روز هم عرض نمایه لوازم مسافت اصرار نمود مقبول بقیاد و در دوم ورود شاه از طهران حرکت و بجانب آذر باجاف و مبارگردید این زد و خورد علی النوالی بین محمدعلی میرزا و عین الدوّله همیشه باقی بود تا موقیعه حاده ۱۲۲۴ و شخص در سفارت خانه انگلیس پیش آمد محمدعلی میرزا که جز نقش خوبیش را در آب نمیدید این مقدمه را یکی از مقدمات نمایه کرده سود بدانسته

از تبریز به تهران تلکر افانی مشعر بر موافق نمایند

محمدعلی میرزا جنابی شایسته و بابت بود که شفاقت و ملعت عین الدوّله واقف ناشد بود و لا ول کبک با خدالات جاملاه و خوچواراه عین الدوّله موافق میکرد محمدعلی میرزا بود جنابی در پایان سر هم مخالفت های دوینه را پیکسونهاده و از برای محام و مسد خود اورا خواست بعضی از کوه نظران را چنان مشتبه گردیده که محمدعلی میرزا را در تلکرات از تبریز به تهران منتظر موافق نمایند مشهود بوده و خود هم تخریز وربرده در پاره از هیمات همین دعوی را میکند و برخلاف واقع امر را مشتبه بسارد و حال آنکه محمدعلی میرزا را از این تلکرات خیز هنول عین الدوّله مقصود و ملظوری نبود و مخصوصاً در آن ایام اسما از مشروطه و قانون بر

قلوب عوام ساکن و خیالات درون محمدعلی میرا در
القا خلاف و فساد طاهر و یار کار تیر تلیس محمدعلی
میرزا بنگ آمد

عدم حصول مذاصله منظوره و پیشرفت مشروطات
جلب شهید خیانت امین‌السلطان را برای برهزادن این
اساسی بازان آخر الفوا وارد کرده و محمدعلی میرزا
را بر احجام این سلام و ادار ساخت

ملت ما سراحات النیام ^۱ بذربی که این خان
خدار در باطن داشت و حسب سلامت طلب نه در
دامه و امین‌السلطان غیرد ورود بعئین رئیس‌الوراث
متکن گردید

کار خانجات تلیس و تدبیسی که از جندی تعطیل
و در حال ~~ستگت~~ و قوف ماده بود براه امداده
قدرات حصول مذاصله عقیمه را ~~پرسکیب~~ اتفاقی
دوام ساخت

دستیاران قدیمی خود را در بو افروخت آتش
دل و غارت ترغیب عده ار ~~کلا~~ را با خود هدست
اوقات مجلس و مجلسان را بکارهای مهمل مستمرق
حزب عخالف را بحضور عبدالمظیم کیل و نایره فته
آن جانی و انشتعل آدر ~~اینجی~~ ایان را بفتحه پسر رحیم
جان مشغول طهراییان را بیاده حیث مخور در ادک
مدنی ایران را یکپارچه آنوب و غوفا ساخت . امین
السلطان باعمال آن حیل و تذویر عصوص کم ماده بود
که اساس دویم مشروطیت یکبره در ایوان مهمم ویزی
این کار ~~حنه~~ پذیرد . اما خوشبختانه (دست عیوب
آمد و رسانه ماهیم زد)

کاره عیسی آقا جندن افکار و خیالات طرد وار
استبداد را متزلزل ساخت ~~که~~ بک جلت سکنه و
وقوف در آمان بذیدار گردید . انکی بذربی بسیزد که
شراره فضیحه میدان توجیهه متنعل و لجه هارش سده
تاریخ را ملوث داشت

این عین را معام گیجیش بسط مدارد و انبات
مقصود را با شیوع فساد ~~سیعه~~ از ذل و ونات و
ابراز آن حرکات ناشایسته د فم را . تحریر و زیار
را از تقریر آن شرم آید محتاج سطویل و نصیل نیست
پیان کار با وجود آن قوای قابه سلامت خش و
استفامت طبع سند نجابت و مظلومیت مشروطه خواهان

بشهود خاطر دارم رور شنیده بیست و هفتم شهر
جادی الاول که این شنیده بطور اختفا بجبور حرکت ز
طهران بودم در حادثه که از آنجا هنوزت حرمت داشتم
طفلی بود در سن ده سالگی در موقع حرکت ما حالت
وقت انگیزی جلو آمد (که شنا جطور بغيرت خودتان
هموار میگنید که وطن را در این حال میگذاشید اما
من بشنا اطمینان میدهم که هاما با خون خود مات
وطن را حفظ خواهیم کرد) سین هم ایران هر قدر
کنتر باشد حرارت وطن برق زیاد نزد دو او ملاحمه
میشود هر حال ایران از بذل حان بیرونیه مضایقت
نماید بلی بکه نیکتنه بغايت با است ابراهی شده به هرج
و سرج و مستمسک بدست خارجه دادر و از مذق
وطن خود ~~کتابه~~ سه میداند و مابین واسطه در هرورد
جازم آفت است که بطور مظلومیت همه خود را
پیشرفت دهد چنانچه داده و خواهد داد

ماری عدلای اهار سیست سلطنت محمدعلی میرزا
را کاملاً واپس بود و لی بخلافات فوق با همایت
نگرانی بدرافتند

محمدعلی میرزا بعد از حلوس بر اینکه سلطنت در
مقابل حرارت مشروطه طلبان خود را مسلوب الفدوه
بافت ~~چه~~ اوافت و رجال دربار طهران اطمینان نداشت
و حشرات دست بروزه های ویرا کاری پیشرفت
نیخورو دلیکن شراوه فساد مذاصله اورا انگهادی حاصل نیامد
بدایه بقصد جذب توجه عوام اداره تاگراف عصوص
را افتتاح نمود که خود شخصاً در امور و رارت حاها
دخلات کرده شاید بتواند قلوب عوام را باعمال حیل
و تذویر عصوص حلب نموده اساس مشروطیت را
و چند

لیکن نایش و انکاس خیالات درون محمدعلی میرزا
در صابر صافیه ملت مانع شد از اینکه ملت بدن
نیز نگهدا بسیاه جال تذویر وی در اند

در قرب همین وقت بحریک محمدعلی میرزا و
حسینیاری هنچی از هلا سوه اختلاف کله (مشروطه)
و (مشروعه) در گرفت . طاهر این دیسه که ای
درجه جال توجه عوام و ماهه عبرت خواص بود این
را مشکل و بالآخره بواسطه توصیعات و تشریفات که
از طرف حجج هنبوت عالیات و طهراfat داده شد

دو روز قبل از این حاده صندوق حکم جهارده بمب و در مرحد ازی مسحکشوف مفتین گردیده بود بکمرک طهران که خن هارت سلطنتی است وارد ، و درهان روز از میان صندوق جهارده بس مفقود و منکب این سرقت بکلی نامعلوم ماند در این فرمیه جندانک از قوه تدبیس وی ممکن بود بدستیاری سفیر روس فرو گذار نکرد در هنر آخر ربيع الاول گفت که حالات این جوان مصروع و گرگون و داخله دربار سلطنت را اتفاقی شدید رخ داده بود جلال الدوله و علاء الدوله و سردار مصوص که چو اطن اوضاع دوبار کاملاً خبرت و بصیرت داشتند و پیشنهاد عضد الملک نبیه امیر بهادر و جندی دیگر از نسبه روس حکم با مأموریت مخصوص انتقال این تابه را را متصدی بودند از خلوت شاه خواستار آمدند بعضی دیگر از امرا و رجال هم بدشان نامی نهوده و در این موضوع موافقت کردند احوجه غیر معموله این جوان مصروع با ایافت کار را بدآنجا کشید که امرا و رجال در خانه عضدملکه متوقف و با وجهه تصرع و خیر خواهانه مضرات وجود این انتخاص و فواید این اقدام را پیشنهاد نهودند محمد علی میرزا که در این اوقات وجهه مقصود خود را بر وا نهودن مظلومیت خود و ظالمیت ملت فرار داده بود جندی از از دست آموزها و همراهان ندلیس و قلبیس خود را در این اندعا شریک و باطنها باره از عنوانات دستور العمل داد

خصوصاً بخاطر دارم همین قائم مقام که امروزه بحکومت بزرد مصوب و همین آسف الدوله که بفرمان اخراج فارس نامند است دستور العمل خود محمد علی میرزا مصر بودند که از جرای رفع مفاسد امروزه غیر از خان محمد علی میرزا از ساخت و نص و لیمه او و قیمین نایب السلطنه چاره نیست و در این موضوع از ارباب بصیرت احدهی با حالات و علوات آنها موافقت نمود تا بالآخره نبیند این جندی فر را از دربار محمد علی میرزا منعند و بهینگ و خانه امرا و رجال را در باجه ندلیس خود سرگرم ساخت فردای آرزوی دستور العمل مخصوص امیر بهادر در سفارت روس متحصن و شابشال نموده آنها متوقف و ساربین احتفا اختیار نهادند

را مسجل و تصدیق سفرا و نایندگان دول فاد عقیده و خلاف دووه محمد علی میرزا را مدلل داشت من در آنیات بک نهیه مهم که مظلومیت ملت و ز و ظالمیت محمد علی میرزا است و جهان خود را گواه بینخواهم که در درج این طالب ذره راه خلاف وجوده و از بیان حیثیت بقدر خودی اخراج ورزیده ام کنان هم هر دویچ صاحب وحدان نا اضافی هم در این موضوع خلاف باشد که مات بیان از بدایت نایابیت جز بمعالمیت قدس برندشت و در مقابل مدیات و نخوازات این جوان مصروع هم نوع تحمل و نکیبان ورزید ملک پارلمان ایران از بدایت برسالت بود دو کلیه قوانین راجعه باداره سلطائق طبقه و عایت را آخاذ کرد او وجود قلت بود و برخلاف تمام ممالک مشروطه حقوق سلطنت را از کل بودجه باز نزدیک بک فرار داد هرچه را دولت پیش نهاد هود بذرفت و در هیچ امر راه خلاف نه وجوده ارباب خبرت و بصیرت کاملاً مسروقه که این ملک جباره که محمد علی میرزا از بدایت تا نایابیت پیشه کرده بود ، عنا همان مسکن است که نیکلای دوم دو مقابل مشروطه خواهان روییه آخاذ نهاد بود و بدون خود که یا دیاد دستوری بود حکم باساطة سفیر روس از درمار برسبورغ بوی الدا میند جنایجه بموقع شروع خواهد شد

مخصوص و مظاواه محمد علی میرزا از ابتدای تا خانه حاده میدان توپخانه بک نهیه نایاب بک و د که مات را بهر و سبله امکان خبرد بمحالفت یکدیگر بر انگیخته و با میقات سری خود متبدهن ۱۰۰ بمشروطه خواهان خلیه دده نامه مقصود را در کنار گردید لیکن از این تاریخ بعد اوق نیز ک محمد علی میرزا و نیک و سودنی دیگر گرفت و مصمم بر آن گردید که مات را در اشار دول منعی و نه لایق شره طبیت فله داد باید نهست نیز بگی که بکار بر دسته ادا اخافن عیب و نهاد و ده قصد این شخص وی بود

بن مسئله طاره وضوح روتی د میدعند که دستور العمل وی لباس ندارد در و با تهدی یکشنبه کان مخصوصی وی احجام بذیرفت